

NUTARTIS

2024-02-20

Vilniaus miesto apylinkės teismo ikiteisminio tyrimo teisėja Auksė Balkaitienė teismo posėdyje rašytinio proceso tvarka išnagrinėjo Generalinės prokuratūros Organizuotų nusikaltimų ir korupcijos tyrimo departamento prokuroro Zdzislaw Tuliševski prašymą pripažinti įtariamuoju ikiteisminiame tyrime Nr. 01-2-00006-22.

Teisėja išnagrinėjusi prokuroro prašymą,

n u s t a t ė :

Ikiteisminis tyrimas baudžiamojoje byloje Nr. 01-2-00006-22 atliekamas pagal nusikalstamų veikų požymius, numatytus Lietuvos Respublikos baudžiamojo kodekso (toliau – BK) 100 straipsnyje (tarptautinės teisės draudžiamas elgesys su žmonėmis), 101 straipsnyje (tarptautinės humanitarinės teisės saugomų asmenų žudymas), 103 straipsnyje (tarptautinės humanitarinės teisės saugomų asmenų žalojimas, kankinimas ar kitoks nežmoniškas elgesys su jais ar jų turto apsaugos pažeidimas), 110 straipsnyje (agresija), 111 straipsnio 1 ir 2 dalyse (draudžiama karo ataka).

Vilniaus miesto apylinkės teisme 2024 m. vasario 19 d. gautas prokuroro prašymas pripažinti Viačeslav Kostruba (rus. Вячеслав Сергеевич Коструба, ukr. В'ячеслав Сергійович Коструба), gimusį 1988 m. rugsėjo 18 d., įtariamuoju padarius nusikalstamas veikas, numatytas BK 7 straipsnio 1 punkte, 100 straipsnyje, 7 straipsnio 1 punkte, 101 straipsnyje, 7 straipsnio 1 punkte, 103 straipsnio 1 dalyje. Prokuroras prašyme nurodo, jog Viačeslav Kostruba įtariamasis dėl nusikaltimų, už kuriuos numatyta atsakomybė Lietuvos Respublikos tarptautinių sutarčių ir BK 7 straipsnio pagrindais, yra Ukrainos pilietis, galimai turtintis ir Rusijos Federacijos pilietybę, yra ne Lietuvos Respublikos teritorijoje ir Lietuvos Respublikos tarptautinių sutarčių numatytais atvejais negali būti išduotas ar perduotas Lietuvai, todėl vadovaujantis Lietuvos Respublikos baudžiamojo proceso kodekso (toliau – BPK) 187 straipsnyje nurodytu pagrindu, tikslinga Viačeslav Kostruba pripažinti įtariamuoju.

Prokuroro prašymas tenkintinas.

BPK 187 straipsnio 1 dalyje numatyta, kad kai asmuo, įtariamasis dėl nusikaltimo, už kurį numatyta atsakomybė Lietuvos Respublikos tarptautinių sutarčių ir BK 7 straipsnio pagrindais, arba dėl nusikaltimo, kuriuo padaryta didelės žalos, yra ne Lietuvos Respublikos teritorijoje ir Lietuvos Respublikos tarptautinių sutarčių numatytais atvejais negali būti išduotas ar perduotas Lietuvai, prokuroro prašymu jis įtariamuoju pripažįstamas ikiteisminio tyrimo teisėjo nutartimi. Ši nutartis siunčiama Lietuvos Respublikos tarptautinėse sutartyse numatytoms centrinėms susižinėjimo įstaigoms užsienio valstybėse.

BK 7 straipsnyje nurodyta, kad asmenys atsako pagal šį kodeksą, nesvarbu, kokia jų pilietybė ir gyvenamoji vieta, taip pat nusikaltimo padarymo vieta bei tai, ar už padarytą veiką baudžiama pagal nusikaltimo padarymo vietos įstatymus, kai padaro nusikaltimus, atsakomybė už kuriuos numatyta tarptautinių sutarčių pagrindu, tame tarpe už nusikaltimus žmoniškumui ir karo nusikaltimus (99–113¹ straipsniai) (BK 7 straipsnio 1 punktas).

Ikiteisminis tyrimas Nr. 01-2-00006-22 atliekamas dėl Rusijos Federacijos sukeltos agresijos prieš Ukrainą ir vykstančio tarptautinio ginkluoto konflikto, tai yra dėl to, 2022 m. vasario 24 d. Rusijos Federacija, veikdama per savo valstybės vadovus ir atsakingus asmenis, kitus politinius,

karinius ir institucinius subjektus, neteisėtai, pasitelkdama Rusijos Federacijos ginkluotąsias pajėgas, pažeisdama Ukrainos valstybės suverenitetą ir teritorinį vientisumą, įsiveržė į jos teritoriją, vykdo jos teritorijos bombardavimą ir okupaciją, tokiu būdu vykdo agresiją prieš Ukrainos valstybę, įvykdė ir vykdo tarptautinės humanitarinės teisės draudžiamas karo atakas prieš civilius, medicinos ir civilinės gynybos personalą, civilines ligonines, neginamas gyvenvietes, didelį pavojų aplinkai ir žmonėms keliančius objektus, sistemingai užpuolė civilius gyventojus, juos žudo, sunkiai trikdė jų sveikatą, tai yra daro nusikalstamas veikas, numatytas BK 100 straipsnyje (tarptautinės teisės draudžiamas elgesys su žmonėmis), BK 101 straipsnyje (tarptautinės humanitarinės teisės saugomų asmenų žudymas), BK 103 straipsnyje (tarptautinės humanitarinės teisės saugomų asmenų žalojimas, kankinimas ar kitoks nežmoniškas elgesys su jais ar jų turto apsaugos pažeidimas), BK 110 straipsnyje (agresija), BK 111 straipsnio 1 ir 2 dalyse (draudžiama karo ataka), t. y. dėl nusikalstamų veikų, numatytų BK 7 straipsnyje, t. y. dėl nusikalstamų veikų, už kuriuos numatyta atsakomybė tarptautinėse sutartyse.

Ikiteisminio tyrimo duomenys patvirtina, kad Viačeslav Kostruba įtariamas dėl nusikaltimų, už kuriuos numatyta atsakomybė Lietuvos Respublikos tarptautinių sutarčių ir BK 7 straipsnio pagrindais, t. y. už nusikaltimus žmoniškumui ir karo nusikaltimus. Viačeslav Kostruba yra Ukrainos pilietis, galimai turtintis ir Rusijos Federacijos pilietybę, yra ne Lietuvos Respublikos teritorijoje bei vadovaujantis 1992 m. liepos 21 d. Lietuvos Respublikos ir Rusijos Federacijos sutarties dėl teisinės pagalbos ir teisinių santykių civilinėse, šeimos ir baudžiamosiose bylose 62 straipsnyje numatytu pagrindu, jog asmuo, kurį prašoma išduoti, neišduodamas, jeigu jis yra Susitariančiosios Šalies, kuriai pateikiamas prašymas, išduoti asmenį, pilietis, taigi Viačeslav Kostruba negali būti išduotas ar perduotas Lietuvos Respublikai. Atsižvelgiant į aukščiau išdėstytas aplinkybes, ir į tai, kad byloje yra pakankamai duomenų – nukentėjusiųjų ir liudytojų parodymai, asmenų atpažinimų protokolai, apžiūrų protokolai, specialistų išvados, daiktai, turintys reikšmės nusikalstamai veikai tirti ir bylai nagrinėti teisme, kita ikiteisminio tyrimo medžiaga, patvirtinančių tiek patį karinės agresijos faktą, tiek ir civilių žudymus, žalojimus, kankinimus, neteisėtą jų sulaikymą ir laisvės atėmimą, kitus tarptautinės teisės pažeidimus, tiek leidžiančių pagrįstai manyti, jog Viačeslav Kostruba galėjo padaryti jam inkriminuojamas nusikalstamas veikas, prokuroro prašymas dėl Viačeslav Kostruba pripažinimo įtariamoju yra pagrįstas. Esant nurodytoms aplinkybėms tikslinga prokuroro prašymą tenkinti ir pripažinti Viačeslav Kostruba įtariamoju pagal BK 7 straipsnio 1 punktą, 100 straipsnį, 7 straipsnio 1 punktą, 101 straipsnį, 7 straipsnio 1 punktą, 103 straipsnio 1 dalį.

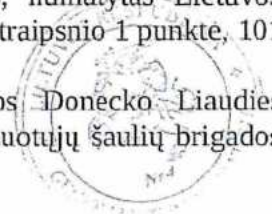
Teisėja, vadovaudamasi Lietuvos Respublikos baudžiamojo proceso kodekso 173 straipsniu, 187 straipsniu,

n u t a r ė :

Generalinės prokuratūros Organizuotų nusikaltimų ir korupcijos tyrimo departamento prokuroro Zdzislaw Tuliševski prašymą tenkinti.

Viačeslav Kostruba (rus. Вячеслав Сергеевич Коструба, ukr. Вячеслав Сергійович Коструба), gimęs 1988 m. rugsėjo 18 d., individualus mokesčio mokėtojas (ukr. Код ДРФО) 3240309794, deklaravęs gyvenamąją vietą Ukraina, Donecko sr., Telmanovskij r., Lukovo k., Sovetskaja g. 49, nurodantis adresą Mariupolio m., T. Ševčenko bulvaras 8, ikiteisminiame tyrime Nr. 01-2-00006-22 pripažinti įtariamoju padarius nusikalstamas veikas, numatytas Lietuvos Respublikos baudžiamojo kodekso 7 straipsnio 1 punkte, 100 straipsnyje, 7 straipsnio 1 punkte, 101 straipsnyje, 7 straipsnio 1 punkte, 103 straipsnio 1 dalyje, t. y.

įtariant tuo, kad jis, Viačeslav Kostruba, būdamas nepripažintos Donecko Liaudies Respublikos (toliau - DLR) 1-ojo armijos korpuso 1-osios atskiros motorizuotųjų šaulių brigados

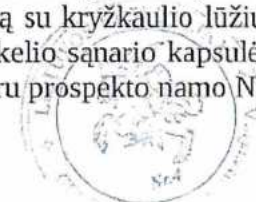

kariu, veikdamas kartu su tos pačios brigados kariais Borisu Bespalovu, Pavelu Musienko bei kitais ikiteisminio tyrimo nustatinėjamais kariais, dalyvaudamas Rusijos Federacijos agresijoje prieš Ukrainą ir vykdydamas Rusijos Federacijos bei nepripažintos DLR politiką dideliu mastu užpildinėti civilius, pažeisdamas tarptautinės teisės normas, neteisėtai sulaikė, atėmė laisvę bei įkalino konflikto šalims nepriklausantį civilį Lietuvos Respublikos pilietį Mantą Kvedaravičių, po ko, išreikšdamas neapykantą nepritariantiems Rusijos Federacijos agresijai prieš Ukrainą asmenims dėl jų įsitikinimų ir pažiūrų, jį nužudė, o būtent:

Nuo 2014 m. vasario mėn. Rusijos Federacijai vykdant agresiją prieš Ukrainą ir šio tarptautinio ginkluoto konflikto pasėkoje okupavus dalį Ukrainos teritorijos bei 2022 m. vasario 24 d. pradėjus plataus masto Rusijos Federacijos ginkluotųjų pajėgų ir kitų Rusijos Federacijos ginkluotų formuočių bei jų kontroliuojamų nereguliarių ginkluotų grupuočių įsiveržimą į Ukrainos teritoriją (Jungtinių Tautų Generalinės Asamblėjos 2022 m. kovo 2 d. rezoliucija ES-11/1 „Dėl agresijos prieš Ukrainą“, Europos Tarybos Parlamentinės Asamblėjos išvadų 300(2022) „Rusijos Federacijos agresijos prieš Ukrainą pasekmės“ 1, 3 punktai), Viačeslav Kostruba, kaip nepripažintos DLR 1-ojo armijos korpuso 1-osios atskiros motorizuotųjų šaulių brigados karys, šaukinys „perun“, kartu su kitais šios brigados kariais Pavelu Musienko, šaukinys „pašet“, Borisu Bespalovu, šaukinys „bes“, ir kitais ikiteisminio tyrimo nustatinėjamais kariais, prisijungė prie šios Rusijos Federacijos ginkluotųjų pajėgų agresijos, laikotarpiu nuo 2022 m. vasario 24 d. iki 2022 m. balandžio 1 d. įsiverždami į Ukrainos Mariupolio miestą ir okupuodami šią Ukrainos teritoriją.

Vykdydamas Rusijos Federacijos ir nepripažintos DLR politiką dideliu mastu užpildinėti Ukrainos teritorijoje esančius civilius, juos žudyti ir sunkiai sutrikdyti jų sveikatą, neteisėtai sulaikyti, atimti jų laisvę, įkalinti ir vykdyti kitus nusikaltimus pažeidžiant tarptautinės teisės normas, 2022 m. kovo 27 d., apie 11 val. 40 min., Mariupolio miesto B. Chmelnickio gatvės namų Nr. 35, 37 ir 39 kieme, Viačeslav Kostruba, veikdamas kartu su Pavelu Musienko, Borisu Bespalovu ir kitais tyrimo nustatinėjamais nepripažintos DLR 1-ojo armijos korpuso kariais, grasindami šaunamaisiais ginklais, neteisėtai sulaikė civilį Lietuvos pilietį Mantą Kvedaravičių, fiksavusį agresijos pasekmes ir iš okupuoto Mariupolio padedančių evakuoti civilius Ukrainos piliečius, neteisėtai jį įkalino B. Chmelnickio g. 35 name įrengtame atraminiame sulaikymo punkte, taip neteisėtai atimdami jam laisvę ne ilgiau kaip iki 2022 m. balandžio 1 d.

Ne vėliau kaip 2022 m. balandžio 1 d., tiksliai nenustatytu laiku, Mariupolio miesto B. Chmelnickio gatvės - Myru prospekto teritorijoje, kartu veikdami Viačeslav Kostruba, Pavel Musienko, Boris Bespalov ir kiti tyrimo nustatinėjami nepripažintos DLR 1-ojo armijos korpuso kariai, žinodami, jog Mantas Kvedaravičius yra civilis asmuo, kaip apibrėžta 1949 m. rugpjūčio 12 d. Ženevos konvencijos 1977 m. birželio 8 d. Papildomo protokolo dėl tarptautinių ginkluotų konfliktų aukų apsaugos (I protokolo) 50 straipsnyje, išreikšdami neapykantą nepritariantiems Rusijos Federacijos agresijai prieš Ukrainą asmenims dėl jų įsitikinimų ir pažiūrų, būdami ginkluoti automatiniais šaunamaisiais ginklais - automatais AK, iššaudami ne mažiau kaip 5 kartus iš šaunamojo ginklo - 5,45 mm kalibro automato AK, ir padarydami nukentėjusiajam Mantui Kvedaravičiui du kiauryminių kairės krūtinės ląstos pusės sužalojimus, su kairės mentės, kairiųjų IV, X, XII šonkaulių ir juosmeninio pirmojo slankstelio skersinės ataugos lūžiais, kairiojo plaučio, širdiplėvės ir širdies sužalojimais, kraujo išsiliejimu į aplinkinius minkštuosius audinius ir kulkų įstrigimo poodyje; kiaurynį galvos sužalojimą su kaukolės skliauto ir pamato, veido kaulų lūžiais, galvos smegenų kietojo dangalo ir galvos smegenų sužalojimais ir nežymiu kraujo išsiliejimu į aplinkinius minkštuosius audinius; kiaurynį juosmens kairės pusės sužalojimą su kryžkaulio lūžiu; kiaurynį dešiniojo kelio srities sužalojimą su dešiniojo šlaunikaulio lūžiu ir kelio sąnario kapsulės sužalojimu, jį nužudė bei paliko Manto Kvedaravičiaus kūną gatvėje prie Myru prospekto namo Nr. 99.

Tokiais savo veiksmais Viačeslav Kostruba, būdamas nepripažintos DLR 1-ojo armijos korpuso 1-osios atskiros motorizuotųjų šaulių brigados kariu, veikdamas kartu su Borisu Bespalovu, Pavelu Musienko bei kitais tyrimo nustatinėjimais šios brigados kariais, dalyvaudamas Rusijos Federacijos agresijoje prieš Ukrainą ir vykdydamas Rusijos Federacijos bei nepripažintos DLR politiką dideliu mastu užpuldinėti civilius, juos žudyti ir sunkiai sutrikdyti jų sveikatą, neteisėtai sulaikyti, atimti jų laisvę, įkalinti pažeidžiant tarptautinės teisės normas, įgyvendindamas jam ir bendrininkams nustatytus nusikalstamus tikslus daryti nusikaltimus žmoniškumui ir karo nusikaltimus bei pažeisdamas tarptautinės humanitarinės teisės papročius, tarptautines sutartis ir kitus tarptautinius įsipareigojimus, numatytus 1949 m. rugpjūčio 12 d. Ženevos (IV) Konvencijos dėl civilių apsaugos karo metu 2, 147 straipsniuose, kurie draudžia šios Konvencijos saugomus asmenis tyčia nužudyti, kankinti ar nežmoniškai elgtis, sąmoningai sukelti dideles kančias arba padaryti rimtą žalą kūnui ar sveikatai, areštuoti, karo arba ginkluoto konflikto metu, net jei viena iš susitariančiųjų šalių karo nepripažįsta; 1949 m. rugpjūčio 12 d. Ženevos konvencijos 1977 m. birželio 8 d. Papildomo protokolo dėl tarptautinių ginkluotų konfliktų aukų apsaugos (I protokolo) 51 straipsnio 1 ir 2 dalių nuostatas, kurios įtvirtina civilių apsaugą nuo karo pavojų, kad civiliai gyventojai, taip pat pavieniai civiliai neturi būti puolimo objektu, kad prievartos aktai ar grasinimai, prievarta siekiant įbauginti civilius gyventojus, draudžiami; 57 straipsnio 1 dalies nuostatas, numatančias, kad atliekant karo veiksmus būtina nuolat rūpintis, kad būtų tausojami civiliai gyventojai, pavieniai civiliai ir civiliniai objektai; 75 straipsnio 1 dalies nuostatas, kad su ginkluoto konflikto šalies valioje esančiu asmeniu turi būti elgiamasi humaniškai ir be jokios diskriminacijos; 75 straipsnio 2 dalies a) punkto i) ir iv) papunkčius, kurie įtvirtina smurto draudimą prieš civilių asmenų gyvybę, sveikatą ir fizinę ar psichologinę būklę, ypač nužudymą, suluošinimą, b) punktą, kuris įtvirtina tyčiojimosi iš žmogaus orumo, ypač žeminančio ir įžeidžiančio elgesio draudimą, e) punktą, kuris draudžia grasinti atlikti bet kurį išvardytą veiksma.

Išaiškinti, kad įtariamasis turi teises, numatytas Lietuvos Respublikos baudžiamojo proceso kodekso 21 straipsnio 4 dalyje: gauti informaciją apie su juo susijusio baudžiamojo proceso padėtį, žinoti, kuo jis įtariamasis; nuo sulaikymo ar pirmosios apklausos momento turėti gynėją; gauti vertimą žodžiu ir raštu; informuoti konsulines įstaigas ir vieną asmenį; gauti skubią medicinos pagalbą; žinoti maksimalų terminą, kiek valandų (dienių) gali būti ribojama jo laisvė iki bylos nagrinėjimo teisminėje institucijoje pradžios; duoti parodymus; tylėti ir (ar) atsisakyti duoti parodymus apie savo paties galimai padarytą nusikalstamą veiką; pateikti tyrimui reikšmingus dokumentus ir daiktus; pateikti prašymus; pareikšti nušalinimus; susipažinti su ikiteisminio tyrimo medžiaga; apskųsti ikiteisminio tyrimo pareigūno, prokuroro ar ikiteisminio tyrimo teisėjo veiksmus bei sprendimus; būti lydimas atstovo pagal įstatymą teismo posėdžiuose ir atliekant kitus proceso veiksmus.

Įpareigoti prokurorą šią nutartį išsiųsti Lietuvos Respublikos tarptautinėse sutartyse numatytoms centrinėms susižinojimo įstaigoms užsienio valstybėse.

Nutartis neskundžiama.

Teisėjas (-a)

Auksė Balkaitienė

DETALŪS METADUOMENYS	
Dokumento sudarytojas (-ai)	Vilniaus miesto apylinkės teismas 302942160, Laisvės pr. 79A, Vilnius
Dokumento pavadinimas (antraštė)	Viačeslav Kostruba Posėdžio nutartis, skundžiama teismui
Dokumento registracijos data ir numeris	2024-02-20 Nr. IBPS-V-487460-24
Dokumento gavimo data ir dokumento gavimo registracijos numeris	–
Dokumento specifikacijos identifikavimo žymuo	ADOC-V1.0
Parašo paskirtis	Pasirašymas
Parašą sukūrusio asmens vardas, pavardė ir pareigos	Auksė Balkaitienė, Teisėjas(a), Vilniaus miesto apylinkės teismas
Sertifikatas išduotas	AUKSĖ BALKAITIENĖ, Vilniaus miesto apylinkės teismas, Nacionalinė teismų administracija LT
Parašo sukūrimo data ir laikas	2024-02-20 12:16:34 (GMT+02:00)
Parašo formatas	XAdES-T
Laiko žymoje nurodytas laikas	2024-02-20 12:16:42 (GMT+02:00)
Informacija apie sertifikavimo paslaugų teikėją	RCSC IssuingCA, VI Registru centras - i.k. 124110246 LT
Sertifikato galiojimo laikas	2023-06-12 16:02:10 – 2025-06-11 16:02:10
Informacija apie būdus, naudotus metaduomenų vientisumui užtikrinti	"Registravimas" paskirties metaduomenų vientisumas užtikrintas naudojant "RCSC IssuingCA, VI Registru centras - i.k. 124110246 LT" išduotą sertifikatą "Informatikos ir ryšių departamentas prie LR vidaus reikalų ministerijos, Informatikos ir ryšių departamentas prie LR vidaus reikalų ministerijos, į.k.188774822 LT", sertifikatas galioja nuo 2022-02-28 14:20:39 iki 2025-02-27 14:20:39. Veiksmą atliko 2024-02-20 12:16:43 (GMT+02:00) Informatikos ir ryšių departamentas prie LR vidaus reikalų ministerijos
Pagrindinio dokumento priedų skaičius	–
Pagrindinio dokumento pridedamų dokumentų skaičius	–
Pridedamo dokumento sudarytojas (-ai)	–
Pridedamo dokumento pavadinimas (antraštė)	–
Pridedamo dokumento registracijos data ir numeris	–
Programinės įrangos, kuria naudojantis sudarytas elektroninis dokumentas, pavadinimas	IBPS sistema, versija 1.3.23
Informacija apie elektroninio dokumento ir elektroninio (-ių) parašo (-ų) tikrinimą (tikrinimo data)	Atitinka specifikacijos keliamus reikalavimus. Visi dokumente esantys elektroniniai parašai galioja (2024-02-20 14:09:13)
Elektroninio dokumento nuorašo atspausdinimo data ir jį atspausdinęs darbuotojas	Nuorašą suformavo IBPS sistema 2024-02-20 14:09:14 Vyriausiasis tyrėjas Asta Pilkienė
Ikiteisminio tyrimo Nr.	01-2-00006-22

/Герб/

ПОСТАНОВА

20-02-2024

Суддя досудового розслідування Вільнюського апілінкового суду Ауксе Балкайтене у судовому засіданні в порядку письмового розгляду розглянула клопотання прокурора Департаменту з розслідування організованої злочинності та корупції Генеральної прокуратури Здзіслава Тулішевського про визнання підозрюваним у досудовому розслідуванні № 01-2-00006-22.

Суддя, розглянувши клопотання прокурора,

встановила:

Досудове розслідування у кримінальній справі № 01-2-00006-22 проводиться за ознаками злочинних діянь, передбачених статтею 100, статтею 101 (вбивство осіб, що захищаються міжнародним гуманітарним правом), статтею 103 (нанесення каліцтв, тортури або інше нелюдське поводження з особами, що захищаються міжнародним гуманітарним правом, або порушення захисту їх власності), статтею 110 (агресія), частинами 1 і 2 статті 111 (заборонений військовий напад) Кримінального кодексу Литовської Республіки (далі – КК).

19 лютого 2024 року до апілінкового суду міста Вільнюса надійшло клопотання прокурора про визнання В'ячеслава Сергійовича Коструби, 18 вересня 1988 року народження, підозрюваним у скоєнні злочинних діянь, передбачених пунктом 1 статті 7, статтею 100, пунктом 1 статті 7, статтею 101, пунктом 1 статті 7, частиною 1 статті 103 КК. Прокурор стверджує у клопотанні, що В'ячеслав Коструба, підозрюваний у злочинах, відповідальність за які передбачена міжнародними договорами Литовської Республіки та статтею 7 КК, є громадянином України, можливо, має громадянство Російської Федерації, не перебуває на території Литовської Республіки і не може бути виданий чи передано Литовській Республіці у випадках, передбачених міжнародними договорами Литовської Республіки, на підставі, передбаченій статтею 187 кримінально-процесуального кодексу Литовської Республіки (далі – КПК), доцільно визнати В'ячеслава Кострубу підозрюваним.

Клопотання прокурора підлягає задоволенню.

Частина 1 статті 187 КПК передбачає, що коли особа, підозрювана у скоєнні злочину, відповідальність за яку передбачена міжнародними договорами Литовської Республіки та статтею 7 КК, або у злочині, що завдав тяжких збитків, перебуває за межами території Литовської Республіки і не може бути видана або передана Литовській Республіці у випадках, передбачених міжнародними договорами Литовської Республіки, за клопотанням прокурора вона визнається підозрюваною ухвалою судді досудового розслідування. Ця постанова направляється до передбачених міжнародними договорами Литовської Республіки центральних слідчих органів іноземних держав.

Стаття 7 КК свідчить, що особи несуть відповідальність відповідно до цього кодексу незалежно від їх громадянства та місця проживання, а також місця скоєння злочину та того, чи карається скоєне діяння за законами місця скоєння злочину, при скоєнні ними злочинів, відповідальність за які передбачена на підставі міжнародних договорів, у тому числі за злочини проти людяності та військові злочини (статті 99-113¹) (пункт 1 статті 7 КК).

4-й відділ 2-го управління з розслідування тяжких та організованих злочинів бюро кримінальної поліції Литви
Копія вірна
20-02-2024

Досудове розслідування № 01-2-00006-22 проводиться у зв'язку з агресією проти України, викликаной Російською Федерацією та міжнародним збройним конфліктом, що триває, тобто 24 лютого 2022 року Російська Федерація, діючи через своїх глав держави та відповідальних осіб, інших політичних, військових та інституційних утворень, незаконно за допомогою Збройних Сил Російської Федерації порушила суверенітет та територіальну цілісність держави Україна, вторглася на її територію, здійснила бомбардування та окупацію її території, тим самим здійснила агресію проти держави Україна, здійснивши та продовжуючи здійснювати заборонені міжнародні права, на мирних громадян, медичних працівників та співробітників цивільної оборони, цивільні лікарні, незахищені населені пункти, об'єкти, що становлять велику небезпеку для навколишнього середовища, а також людей, систематично нападаючи на мирних громадян, вбиваючи їх, серйозно підриваючи їхнє здоров'я, тобто вчиняючи злочинні діяння, передбачені статтею 100 (заборонена міжнародним правом поведінка з людьми), статтею 101 (вбивство осіб, які перебувають під захистом міжнародного гуманітарного права), статтею 103 (заподіяння тілесних ушкоджень, тортур чи інше нелюдське поводження з особами, які захищаються міжнародним гуманітарним правом) їх майна), статтею 110 КК (напад), частинами 1 та 2 статті 111 (заборонений військовий напад) КК, тобто за злочинні діяння, передбачені статтею 7 КК, тобто за злочинні діяння, відповідальність за які передбачено міжнародними договорами.

Дані досудового розслідування підтверджують, що В'ячеслава Кострубу підозрюють у злочинах, відповідальність за які передбачено міжнародними договорами Литовської Республіки та статтею 7 КК, тобто у злочинах проти людяності та військових злочинах. В'ячеслав Коструба є громадянином України, який може мати також громадянство Російської Федерації, перебуває за межами території Литовської Республіки та керується статтею 62 договору між Литовською Республікою та Російською Федерацією від 21 липня 1992 року про правову допомогу та правовідносини у цивільних, сімейних та кримінальних справах про те, що особа, екстрадиція якої запитується, не видається, якщо вона є громадянином Договірної Сторони, якій надано запит про видачу, тому В'ячеслав Коструба не може бути виданий або переданий Литовській Республіці. Зважаючи на вищевикладені обставини, а також те, що у справі є достатні дані - показання потерпілих та свідків, протоколи пізнання, протоколи оглядів, висновки фахівців, предмети, що мають значення для розслідування злочинного діяння та судового розгляду у справі в суді, інші матеріали досудового розслідування, що підтверджують як сам факт військової агресії, так і вбивства, каліцтва, тортури, незаконне затримання та позбавлення волі цивільних осіб, інші порушення міжнародного права, а також ті, які дозволяють обґрунтовано вважати, що В'ячеслав Коструба міг вчинити злочинні дії, що йому інкримінуються, прокурора про визнання В'ячеслава Кострубу підозрюваним є обґрунтованим. За зазначених обставин доцільно задовольнити клопотання прокурора та визнати В'ячеслава Кострубу підозрюваним відповідно до пункту 1 статті 7, статті 100, частини 1 статті 103 КК.

Суддя, відповідно до статей 173, 187 кримінально-процесуального кодексу Литовської Республіки,

ухвалює:

задовольнити клопотання Здислава Тулішевського, прокурора управління з розслідування організованої злочинності та корупції Генеральної прокуратури. В'ячеслава Сергійовича Кострубу 18 вересня 1988 року народження, номер індивідуального платника податків 3240309794, який задекларував своє місце проживання в Україні, Донецька область, Тельманівський район, село Лукове, вулиця Радянська, 49, із зазначенням адреси у місті Маріуполь, бульвар Т. Шевченка, 8, у досудовому розслідуванні № 01-2-00006-22 визнати підозрюваним у скоєнні злочинних діянь, передбачених пунктом 1 статті 7, статтею 100, частиною 1 статті 103 кримінального кодексу Литовської Республіки, тобто за підозрою у тому, він,

4-й відділ 2-го управління з розслідування тяжких та організованих злочинів бюро кримінальної поліції Литви
20-02-2024

Копія вірша
20-02-2024

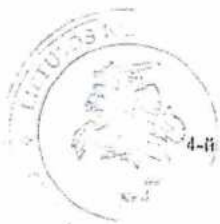

В'ячеслав Коструба, будучи військовослужбовцем 1-ї окремої мотострілецької бригади 1-го армійського корпусу невизнаної Донецької Народної Республіки (далі - ДНР), діючи спільно з військовослужбовцями цієї ж бригади Борисом Беспаловим, Павлом Мусієнком та іншими в агресії Російської Федерації проти України та проводячи політику Російської Федерації та невизнаної ДНР щодо масових нападів на мирне населення, порушуючи норми міжнародного права, незаконно затримав, позбавив свободу та ув'язнив громадянина Литовської Республіки Мантаса Кведаравічюса, що не належить до сторін конфлікту, після чого, висловивши ненависть до осіб, які не підтримують агресію Російської Федерації проти України через свої переконання і, мабуть, убив його:

З лютого 2014 року під час агресії проти України з боку Російської Федерації та окупації частини території України внаслідок цього міжнародного збройного конфлікту, а також після широкомасштабного вторгнення на територію України Збройних Сил Російської Федерації та інших збройних формувань Російської Федерації та підконтрольних їм іррегулярних збройних формувань на 24 лютого 2022 року (резолюція Генеральної Асамблеї ООН ЄС-11/1 від 2 березня 2022 року «Про агресію проти України», висновки Парламентської Асамблеї Ради Європи 300(2022) «Наслідки агресії Російської Федерації проти України», пункти 1, 3), В'ячеслав Коструба, як військовослужбовець солдатів 1-ї окремої мотострілецької бригади 1-го армійського корпусу невизнаної ДНР з позивним «Перун», разом з іншими військовослужбовцями цієї бригади Павлом Мусієнком, позивний «Паштет», Борисом Беспаловим, позивними, виявленими досудовим слідством, приєдналися до цієї агресії збройних сил Російською Федерацією, яка вторглася в українське місто Маріуполь і окупувала цю українську територію в період з 24 лютого 2022 року до 1 квітня 2022 року.

Відповідно до політики Російської Федерації та невизнаної ДНР вчиняти масові напади на мирних жителів на території України, вбивати їх та серйозно підривати їхнє здоров'я, незаконно затримувати їх, позбавляти волі, ув'язнювати та вчиняти інші злочини з порушенням норм міжнародного права, 27 березня 2022 року, близько 11:40, у дворі будинків № 35, 37 та 39 по вулиці Б. Хмельницького у місті Маріуполь, В'ячеслав Коструба, що діє спільно з Павлом Мусієнком, Борисом Беспаловим та іншими військовослужбовцями 1-го армійського корпусу невизнаної ДНР, виявлені слідством затримали під загрозою застосування вогнепальної зброї громадянина Литви Мантаса Кведаравічюса, який зафіксував наслідки агресії та допоміг евакуювати мирних громадян України з окупованого Маріуполя, незаконно посадив його у СІЗО, влаштованому в будинку № 35 на вулиці Б. Хмельницького, тим самим незаконно лишивши термін довше до 1 квітня 2022 року.

Не пізніше 1 квітня 2022 року в невстановлений час в районі вулиці Б. Хмельницького та проспекту Мир у місті Маріуполь, діючи спільно з В'ячеславом Кострубою, Павлом Мусієнком, Борисом Беспаловим та іншими бійцями невизнаної 1-го армійського корпусу невизнаної ДНР, цивільною особою, як визначено у статті 50 Додаткового протоколу від 8 червня 1977 року про захист жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I) до Женевської конвенції від 12 серпня 1949 року, висловлюючи ненависть до осіб, які не підтримують агресію Російської Федерації проти України щодо своїх переконань і поглядам, маючи озброєння - автоматична вогнепальна зброя - автоматичні АК, вистріливши не менше 5 разів з вогнепальної зброї - автоматичного АК калібру 5,45 мм, і завдавши двох колотих поранень постраждалому Мантасу Кведаравічюсу, завдавши травми бічній частині грудної клітки лівих IV, X, XII ребер та поперечного відростка першого поперекового хребця, поранення лівої легені, перикарда та серця, проливши кров у навколишні м'які тканини із застряганням куль у підшкірній клітковині; проникаючою травмою голови з переломами склепіння та основи черепа, кісток обличчя, пошкодженнями твердої мозкової оболонки та головного мозку, незначним крововиливом у навколишні м'які тканини; проникаючим пораненням лівої половини попереку з переломом крижів; проникаючим пораненням області правого коліна з переломом правої стегнової кістки та пораненням капсули колінного суглоба, що призвело до його загибелі, залишили тіло Мантаса Кведаравічюса на вулиці біля будинку №99 на проспекті Миру.

4-й відділ 2-го управління з розслідування тяжких та організованих злочинів бюро кримінальної поліції Литви

Копія вірна
20-02-2024

Цими діями В'ячеслав Коструба, як військовослужбовець 1-ї окремої мотострілецької бригади 1-го армійського корпусу невизнаної ДНР, діючи спільно з Борисом Беспаловим, Павлом Мусієнком та іншими встановленими наслідком військовослужбовцями цієї Федерації, брав участь у агресії та Російській Федерації невизнаної ДНР щодо масових нападів на мирних громадян, їх вбивства та серйозного підриву їхнього здоров'я, незаконного затримання, позбавлення волі, тюремного ув'язнення з порушенням норм міжнародного права, у виконання поставлених перед ним та його спільниками злочинних цілей у скоєнні злочинів проти людяності та військових злочинів порушуючи звичай міжнародного гуманітарного права, міжнародних договорів та інших міжнародних зобов'язань, передбачених статтями 2, 147 Женевської (IV) конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12 серпня 1949 року, яка забороняє умисне вбивство, тортури чи нелюдське поводження з особами, захищає Конвенції, навмисне заподіяння тяжких страждань або заподіяння тяжкої шкоди тілу чи здоров'ю, арешт під час війни або збройного конфлікту, навіть якщо одна із сторін не визнає війну; Женевську конвенцію від 12 серпня 1949 року, Женевську конвенцію від 8 червня 1977 року, пункти 1 та 2 статті 51 додаткового протоколу про захист жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I), які встановлюють захист цивільного населення від небезпеки війни, що цивільне населення, а також окремі цивільні особи не повинні бути об'єктом нападу, що забороняються акти примусу чи погроз, примуси, спрямовані на залякування цивільного населення; положення пункту 1 статті 57, які передбачають, що під час військових дій необхідно постійно дбати про цивільне населення, окремих цивільних осіб та цивільних об'єктів; положення пункту 1 статті 75 про те, що з особою, яка перебуває під вартою в сторони збройного конфлікту, слід звертатися гуманно та без будь-якої дискримінації; підпунктами i) та iv) пункту а) частини 2 статті 75, які встановлюють заборону насильства над життям, підпунктами i) та iv) пункту а) частини 2 статті 75, які встановлюють заборону насильства над життям, здоров'ям та фізичним чи психологічним станом цивільних осіб, особливо вбивство, завдання каліцтв, пунктом b), що закріплює заборону на глузування з людської гідності, а особливо принизливе та образлива поведінка, пункт e), що забороняє загрозу вчиненню будь-якої з перелічених дій.

Роз'яснити, що підозрюваний має права, передбачені частиною 4 статті 21 кримінально-процесуального кодексу Литовської Республіки: отримувати інформацію про стан кримінального провадження щодо нього, знати, в чому він підозрюється; мати захисника з моменту затримання чи першого допиту; підозрюваний має такі права, встановлені частиною 4 статті 21 КПК: отримувати інформацію про стан пов'язаних із ним кримінальних проваджень; знати, у чому він підозрюється; мати адвоката з моменту затримання чи першого допиту; отримати усний та письмовий переклад; інформувати консульські установи та одну особу; одержати невідкладну медичну допомогу; знати максимальний термін, який може бути обмежена його свобода до порушення справи в судовому органі; давати свідчення; зберігати мовчання та/або відмовлятися від надання свідчень про кримінальне правопорушення, яке він міг вчинити; представляти документи та предмети, що мають значення для розслідування; подавати заявки; клопотати про відводи; знайомитись з матеріалами досудового розслідування; оскаржити дії та рішення лізнавача, прокурора чи судді досудового слідства; мати супровід законного представника у судових засіданнях та інших процесуальних діях.

Зобов'язати прокурора направити цю постанову до центральних слідчих органів іноземних держав, передбачених міжнародними договорами Литовської Республіки.

Постанова оскарженню не підлягає.

Суддя

Ауксе Балкайтене

4-й відділ 2-го управління з розслідування тяжких та організованих злочинів бюро кримінальної поліції Литви
Копія вірна
20-02-2024

Dokumentą vertė UAB „Pasaulio spalvos“ paskirtas vertėjas Ivan Orlov
Vertėjas yra įspėtas pagal LR BK 235 ir 247 str. dėl baudžiamosios atsakomybės už melagingą ar žinomai neteisingą vertimą ir ikiteisiminio tyrimo duomenų atskleidimą be leidimo.

ДЕТАЛЬНІ МЕТАДАНИ	
Автор(и) документа	Вільнюський міський окружний суд 302942160, вул. Лайсвес, 79А, Вільнюс
Назва (заголовок) документа	В'ячеслав Коструба Рішення судового засідання, оскаржене у суді
Дата та номер реєстрації документа	20-02-2024 № IBPS-V-487460-24
Дата отримання документа та реєстраційний номер отримання документа	—
Ідентифікаційний знак специфікації документа	ADOC-V1.0
Мета підпису	Підписання
Ім'я, прізвище та посада особи, яка підписала	Ауксе Балкайтене, суддя, Вільнюський апілінковий суд
Сертифікат видала	АУКСЕ БАЛКАЙТЕНЕ, Вільнюський апілінковий суд, національна судова адміністрація Литви LT
Дата та час створення підпису	20-02-2024 12:16:34 (GMT+02:00)
Формат підпису	XAdES-T
Час, вказаний на позначці часу	20-02-2024 12:16:42 (GMT+02:00)
Інформація про постачальника сертифікації	RCSC IssuingCA, ДП Registru centras - к. к. 124110246 LT
Термін дії сертифіката	12-06-2023 16:02:10 — 11-06-2025 16:02:10
Інформація про методи, що використовуються для забезпечення цілісності метаданих	Цілісність метаданих для цілей «Реєстрація» забезпечується за допомогою сертифіката, виданого «RCSC IssuingCA, ДП Registru centras - код компанії - 124110246 LT» «Департамент інформатики та зв'язку при міністерстві внутрішніх справ Литовської Республіки, департамент інформатики та зв'язку код компанії - 188774822 LT»; термін дії сертифіката - з 28-02-2022 14:20:39 до 27-02-2025 14:20:39. Дія вчинена 20-02-2024 12:16:43 (GMT+02:00) Департамент інформатики та зв'язку міністерства внутрішніх справ Литовської Республіки
Кількість додатків до основного документа	—
Кількість додатків до основного документа	—
Автор(и) документа, що додається	—
Назва (заголовок) документа, що додається	—
Дата та реєстраційний номер документа, що додається	—
Назва програмного забезпечення, з використанням якого було складено електронний документ	Система IBPS, версія 1.3.23
Інформація про перевірку електронних документів та електронних підписів (дата перевірки)	Відповідає вимогам специфікації. Усі електронні підписи у документі дійсні (20-02-2024 14:09:13)
Дата друку електронної копії документа та співробітник, який її роздрукував.	Копія сформована системою IBPS 20-02-2024 14:09:14 Старший слідчий Аста Пілкене
Досудове розслідування №	01-2-00006-22

4-й відділ 2-го управління з розслідування тяжких та організованих злочинів бюро кримінальної поліції Литви

Копія вірна
20-02-2024

Dokumentą vertė UAB „Pasaulio spalvos“ paskirtas vertėjas Ivan Orlov
Vertėjas yra įspėtas pagal LR BK 235 ir 247 str. dėl baudžiamosios atsakomybės už melagingą ar žinomai neteisingą vertimą ir išteisminio
tyrimo duomenų atskleidimą be leidimo.

ГЕРБ ЛИТОВСКОЙ РЕСПУБЛИКИ/

ПОСТАНОВЛЕНИЕ

20-02-2024

Судья досудебного расследования Вильнюсского апилинкового суда Ауксе Балкайтене в судебном заседании в порядке письменного разбирательства рассмотрела ходатайство прокурора департамента по расследованию организованной преступности и коррупции генеральной прокуратуры Здзислава Тулишевского о признании подозреваемым в досудебном расследовании № 01-2-00006-22.

Судья, рассмотрев ходатайство прокурора,
установила:

Досудебное расследование по уголовному делу № 01-2-00006-22 проводится по признакам преступных деяний, предусмотренных статьей 100, статьей 101 (убийство лиц, защищаемых международным гуманитарным правом), статьей 103 (нанесение увечий, пытки или иное бесчеловечное обращение с лицами, защищаемыми международным гуманитарным правом, или нарушение защиты их собственности), статьей 110 (агрессия), частями 1 и 2 статьи 111 (запрещенное военное нападение) уголовного кодекса Литовской Республики (далее – УК).

19 февраля 2024 года в апилинковый суд города Вильнюса поступило ходатайство прокурора о признании Вячеслава Сергеевича Кострубы, 18 сентября 1988 года рождения, подозреваемым в совершении преступных деяний, предусмотренных пунктом 1 статьи 7, статье 100, пунктом 1 статьи 7, статьей 101, пунктом 1 статьи 7, частью 1 статьи 103 УК. Прокурор утверждает в ходатайстве, что Вячеслав Коструба, подозреваемый в преступлениях, ответственность за которые предусмотрена международными договорами Литовской Республики и статьей 7 УК, является гражданином Украины, возможно, имеет гражданство Российской Федерации, не находится на территории Литовской Республики и не может быть выдан или передан Литовской Республике в случаях, предусмотренных международными договорами Литовской Республики, поэтому на основании, предусмотренном статьей 187 уголовно-процессуального кодекса Литовской Республики (далее – УПК), целесообразно признать Вячеслава Кострубу подозреваемым.

Ходатайство прокурора подлежит удовлетворению.

Часть 1 статьи 187 УПК предусматривает, что когда лицо, подозреваемое в совершении преступления, ответственность за которое предусмотрена международными договорами Литовской Республики и статьей 7 УК, или в преступлении, причинившем тяжкий ущерб, находится за пределами территории Литовской Республики и не может быть выдано или передано Литовской Республике в случаях, предусмотренных международными договорами Литовской Республики, по ходатайству прокурора оно признается подозреваемым постановлением судьи досудебного расследования. Настоящее постановление направляется в предусмотренные международными договорами Литовской Республики центральные следственные органы иностранных государств. Статья 7 УК гласит, что лица несут ответственность в соответствии с настоящим кодексом независимо от их гражданства и места жительства, а также места совершения преступления и того, наказуемо ли совершенное деяние по законам места совершения преступления, при совершении ими преступлений, ответственность за которые предусмотрена на основании международных договоров, в том числе за преступления против человечности и военные преступления (статьи 99-113¹) (пункт 1 статьи 7 УК).

4-й отдел 2-го управления по расследованию тяжких и организованных преступлений бюро криминальной полиции Литвы

Досудебное расследование № 01-2-00006-22 проводится в связи с агрессией против Украины, вызванной Российской Федерацией и продолжающимся международным вооруженным конфликтом, т. е. 24 февраля 2022 года Российская Федерация, действуя через своих глав государства и ответственных лиц, других политических, военных и институциональных образований, незаконно с помощью Вооруженных Сил Российской Федерации нарушила суверенитет и территориальную целостность государства Украина, вторглась на его территорию, осуществила бомбардировки и оккупацию его территории, тем самым совершив агрессию против государства Украина, осуществив и продолжая осуществлять запрещенные международным гуманитарным правом военные нападения на мирных граждан, медицинских работников и сотрудников гражданской обороны, гражданские больницы, незащищенные населенные пункты, объекты, представляющие большую опасность для окружающей среды, а также людей, систематически нападая на мирных граждан, убивая их, серьезно подрывая их здоровье, т. е. совершая преступные деяния, предусмотренные статьей 100 (запрещенное международным правом поведение с людьми), статьей 101 (убийство лиц, находящихся под защитой международного гуманитарного права), статьей 103 (нанесение телесных повреждений, пытки или иное бесчеловечное обращение с лицами, защищаемыми международным гуманитарным правом, либо нарушение защиты их имущества), статьей 110 УК (нападение), частями 1 и 2 статьи 111 (запрещенное военное нападение) УК, т.е. за преступные деяния, предусмотренные статьей 7 УК, т.е. за преступные деяния, ответственность за которые предусмотрена международными договорами.

Данные досудебного расследования подтверждают, что Вячеслав Коструба подозревается в преступлениях, ответственность за которые предусмотрена международными договорами Литовской Республики и статьей 7 УК, т. е. в преступлениях против человечности и военных преступлениях. Вячеслав Коструба является гражданином Украины, который может иметь также гражданство Российской Федерации, находится за пределами территории Литовской Республики и руководствуется статьей 62 договора между Литовской Республикой и Российской Федерацией от 21 июля 1992 года о правовой помощи и правоотношениях по гражданским, семейным и уголовным делам о том, что лицо, экстрадиция которого запрашивается, не выдается, если оно является гражданином Договаривающейся стороны, которой предъявлен запрос о выдаче, поэтому Вячеслав Коструба не может быть выдан или передан Литовской Республике. Принимая во внимание вышеизложенные обстоятельства, а также то, что в деле имеются достаточные данные - показания потерпевших и свидетелей, протоколы опознания, протоколы осмотров, заключения специалистов, предметы, имеющие значение для расследования преступного деяния и судебного разбирательства по делу в суде, другие материалы досудебного расследования, подтверждающие как сам факт военной агрессии, так и убийства, увечья, пытки, незаконное задержание и лишение свободы гражданских лиц, иные нарушения международного права, а также те, которые позволяют обоснованно считать, что Вячеслав Коструба мог совершить инкриминируемые ему преступные деяния, ходатайство прокурора о признании Вячеслава Кострубы подозреваемым является обоснованным. При указанных обстоятельствах целесообразно удовлетворить ходатайство прокурора и признать Вячеслава Кострубу подозреваемым в соответствии с пунктом 1 статьи 7, статьей 100, частью 1 статьи 103 УК.

Судья, в соответствии со статьями 173, 187 уголовно-процессуального кодекса Литовской Республики,

постановляет:

удовлетворить ходатайство Эдислава Тулишевского, прокурора управления по расследованию организованной преступности и коррупции генеральной прокуратуры. Вячеслава Сергеевича Кострубу 18 сентября 1988 года рождения, номер индивидуального налогоплательщика 3240309794, который задекларировал свое место жительства в Украине, Донецкая область, Тельмановский р-н, дер. Луково, ул. Советская, 49, с указанием адреса в городе Мариуполь, бульвар Т. Шевченко, 8, в досудебном расследовании № 01-2-00006 -22 признать подозреваемым в совершении преступных деяний, предусмотренных пунктом 1 статьи 7, статьей 100, частью 1 статьи 103 уголовного кодекса Литовской Республики, т. е.

4-й отдел 2-го управления по расследованию тяжких и организованных преступлений бюро криминальной полиции Литвы

Копия верна
20-02-2024

по подозрению в том, что он, Вячеслав Коструба, являясь военнослужащим 1-й отдельной мотострелковой бригады 1-го армейского корпуса непризнанной Донецкой Народной Республики (далее - ДНР), действуя совместно с военнослужащими этой же бригады Борисом Беспаловым, Павлом Мусиенко и другими военнослужащими, установленными досудебным следствием расследованию, участвуя в агрессии Российской Федерации против Украины и проводя политику Российской Федерации и непризнанной ДНР по массовым нападениям на мирное население, в нарушение норм международного права, незаконно задержал, лишил свободу и заключил под стражу гражданского гражданина Литовской Республики Мантаса Кведаравичюса, не принадлежащего к сторонам конфликта, после чего, выразив ненависть к лицам, которые не поддерживают агрессию Российской Федерации против Украины из-за своих убеждений и, по всей видимости, убил его:

С февраля 2014 года во время агрессии против Украины со стороны Российской Федерации и оккупации части территории Украины в результате этого международного вооруженного конфликта, а также после широкомасштабного вторжения на территорию Украины Вооруженных Сил Российской Федерации и других вооруженных формирований Российской Федерации и подконтрольных им иррегулярных вооруженных формирований на 24 февраля 2022 года (резолюция Генеральной Ассамблеи ООН ЕС-11/1 от 2 марта 2022 года «Об агрессии против Украины», выводы Парламентской Ассамблеи Совета Европы 300(2022) «Последствия агрессии Российской Федерации против Украины», пункты 1, 3), Вячеслав Коструба, как военнослужащий солдат 1-й отдельной мотострелковой бригады 1-го армейского корпуса непризнанной ДНР с позывным «Перун», вместе с другими военнослужащими этой бригады Павлом Мусиенко, позывной «Паштет», Борисом Беспаловым, позывной «Бес», и другими военнослужащими, выявленными досудебным следствием, присоединились к этой агрессии вооруженных сил Российской Федерации, вторгшейся в украинский город Мариуполь и оккупировавшую эту украинскую территорию в период с 24 февраля 2022 года по 1 апреля 2022 года.

В соответствии с политикой Российской Федерации и непризнанной ДНР совершать массовые нападения на мирных жителей на территории Украины, убивать их и серьезно подрывать их здоровье, незаконно задерживать их, лишать свободы, заключать в тюрьму и совершать другие преступления в нарушение норм международного права, 27 марта 2022 года, около 11:40, во дворе домов № 35, 37 и 39 по улице Б. Хмельницкого в городе Мариуполь, Вячеслав Коструба, действующий совместно с Павлом Мусиенко, Борисом Беспаловым и другими военнослужащими 1-го армейского корпуса непризнанной ДНР, выявленные следствием, незаконно задержали под угрозой применения огнестрельного оружия гражданина Литвы Мантаса Кведаравичюса, который зафиксировал последствия агрессии и помог эвакуировать мирных граждан Украины из оккупированного Мариуполя, незаконно посадил его в СИЗО, устроенном в доме № 35 по ул. Б. Хмельницкого, тем самым незаконно лишив его свободы на срок не дольше до 1 апреля 2022 года. Не позднее 1 апреля 2022 года в неустановленное время в районе улицы Б. Хмельницкого и проспекта Мир в городе Мариуполь, действуя совместно с Вячеславом Кострубой, Павлом Мусиенко, Борисом Беспаловым и другими бойцами непризнанной 1-го армейского корпуса непризнанной ДНР, зная, что Мантас Кведаравичюс является гражданским лицом, как определено в статье 50 Дополнительного протокола от 8 июня 1977 года о защите жертв международных вооруженных конфликтов (Протокол 1) к Женевской конвенции от 12 августа 1949 года, выражая ненависть к лицам, которые не поддерживают агрессию Российской Федерации против Украины по своим убеждениям и взглядам, имея вооружение - автоматическое огнестрельное оружие - автоматические АК, выстрелив не менее 5 раз из огнестрельного оружия - автоматического АК калибра 5,45 мм, и нанеся два колотых ранения пострадавшему Мантасу Кведаравичюсу, причинив травмы боковой части грудной клетки с переломами левой лопатки, левых IV, X, XII ребер и поперечного отростка первого поясничного позвонка, ранения левого легкого, перикарда и сердца, пролив кровь в окружающие мягкие ткани с застреванием пуль в подкожной клетчатке; проникающей травмой головы с переломами свода и основания черепа, костей лица, повреждениями твердой мозговой оболочки и головного мозга, незначительным кровоизлиянием в окружающие мягкие ткани; проникающим ранением левой половины поясницы с переломом крестца; проникающим ранением области правого колена с переломом правой бедренной кости и ранением капсулы коленного сустава, что привело к его гибели, оставили тело Мантаса Кведаравичюса на улице возле дома № 99 по проспекту Мира.

4-й отдел 2-го управления по расследованию тяжких и организованных преступлений бюро криминальной полиции Литвы

Копия верна
20-02-2024

Этими действиями Вячеслав Коструба, как военнослужащий 1-й отдельной мотострелковой бригады 1-го армейского корпуса непризнанной ДНР, действуя совместно с Борисом Беспаловым, Павлом Мусяенко и другими установленными следствием военнослужащими этой бригады, участвовал в агрессии Российской Федерации против Украины и проводил политику Российской Федерации и непризнанной ДНР по массовым нападениям на мирных граждан, их убийству и серьезному подрыву их здоровья, незаконному задержанию, лишению свободы, тюремному заключению в нарушение норм международного права, в выполнение поставленных перед ним и его сообщниками преступных целей в совершении преступлений против человечности и военных преступлений и в нарушение обычаев международного гуманитарного права, международных договоров и других международных обязательств, предусмотренных статьями 2, 147 Женевской (IV) конвенции о защите гражданского населения во время войны от 12 августа 1949 года, запрещающей умышленное убийство, пытки или бесчеловечное обращение с лицами, защищаемыми настоящей Конвенцией, умышленное причинение тяжких страданий или причинение тяжкого вреда телу или здоровью, арест во время войны или вооруженного конфликта, даже если одна из договаривающихся сторон не признает войну; Женевскую конвенцию от 12 августа 1949 года, Женевскую конвенцию от 8 июня 1977 года, пункты 1 и 2 статьи 51 дополнительного протокола о защите жертв международных вооруженных конфликтов (Протокол I), устанавливающие защиту гражданского населения от опасности войны, что гражданское население, а также отдельные гражданские лица не должны быть объектом нападения, что запрещаются акты принуждения или угроз, принуждения, направленные на запугивание гражданского населения; положения пункта 1 статьи 57, предусматривающие, что во время военных действий необходимо постоянно заботиться о гражданском населении, отдельных гражданских лицах и гражданских объектах; положения пункта 1 статьи 75 о том, что с лицом, находящимся под стражей у стороны вооруженного конфликта, следует обращаться гуманно и без какой-либо дискриминации; подпунктами i) и iv) пункта a) части 2 статьи 75, устанавливающие запрет насилия над жизнью, здоровьем и физическим или психологическим состоянием гражданских лиц, особенно убийство, нанесение увечий, пунктом b), закрепляющим запрет на насмешку над человеческим достоинством, а особенно унижительное и оскорбительное поведение, пункт e), запрещающий угрозу совершения любого из перечисленных действий.

Разъяснить, что подозреваемый имеет права, предусмотренные частью 4 статьи 21 уголовного-процессуального кодекса Литовской Республики: получать информацию о состоянии уголовного производства в отношении него, знать, в чем он подозревается; иметь защитника с момента задержания или первого допроса; подозреваемый имеет следующие права, установленные частью 4 статьи 21 УПК: получать информацию о состоянии связанных с ним уголовных производств; знать, в чем он подозревается; иметь адвоката с момента задержания или первого допроса; получить устный и письменный перевод; информировать консульские учреждения и одно лицо; получить неотложную медицинскую помощь; знать максимальный срок, на который может быть ограничена его свобода до возбуждения дела в судебном органе; давать показания; хранить молчание и/или отказываться от дачи показаний об уголовном правонарушении, которое он мог совершить; представлять документы и предметы, имеющие значение для расследования; подавать заявки; ходатайствовать об отводах; знакомиться с материалами досудебного расследования; обжаловать действия и решения дознавателя, прокурора или судьи досудебного следствия; иметь сопровождение законного представителя в судебных заседаниях и других процессуальных действиях.

Обязать прокурора направить это постановление в центральные следственные органы иностранных государств, предусмотренные международными договорами Литовской Республики.

Постановление обжалованию не подлежит.

Судья

Ауксе Балкайтене

4-й отдел 2-го управления по расследованию тяжких и организованных преступлений бюро криминальной полиции Литвы

Копия верна
20-02-2024

GENERALINĖS PROKURATŪROS
ORGANIZUOTŲ NUSIKALTIMŲ IR KORUPCIJOS TYRIMO DEPARTAMENTAS

TEISIŲ ĮTARIAMAJAM IŠAIŠKINIMO PROTOKOLAS

Data	
Surašymo vieta	
Ikiteisminio tyrimo Nr.	

Protokolą surašė	 _____ _____ (pareigos, vardas ir pavardė)
Dalyvauja vertėjas	(vardas ir pavardė, vertimo kalba)
Įtariamasis	(vardas ir pavardė)
Kiti dalyvaujantys asmenys	(vardas ir pavardė)
<p>Įtariamajam išaiškintos Lietuvos Respublikos baudžiamojo proceso kodekso 21 straipsnio 4 dalyje numatytos teisės. Teisių įtariamajam išaiškinimo protokolo priedas lietuvių (ir) _____ kalba įteiktas.</p>	
Įtariamojo teisės išaiškintos, protokolo priedą gavau.	(data, įtariamojo parašas, vardas ir pavardė)
Vertėjas	(parašas, vardas ir pavardė)
Teises išaiškino	 _____ _____ (pareigos, parašas, vardas ir pavardė)
Pastabos	
Kiti dalyvaujantys asmenys	 _____ _____ _____ (data, kitų dalyvaujančių asmenų parašas, vardas ir pavardė)

TEISIŲ ĮTARIAMAJAM IŠAIŠKINIMO PROTOKOLO PRIEDAS

Pagal Lietuvos Respublikos baudžiamojo proceso kodekso (BPK) 21 straipsnio 4 dalį įtariamasis turi šias teises:

1. Žinoti, kuo jis įtariamasis.

Įtariamasis turi teisę, kad jam suprantama kalba būtų skubiai ir nuodugniai pranešta apie jam pareikšto įtarimo pobūdį bei pagrindą.

Pranešime apie įtarimą, ikiteisminio tyrimo pareigūno, prokuroro nutarime ar ikiteisminio tyrimo teisėjo nutartyje pripažinti įtariamuoju turi būti nurodyta nusikalstama veika (padarymo vieta, laikas, kitos aplinkybės) ir baudžiamasis įstatymas, numatantis tą nusikalstamą veiką, taip pat išvardytos įtariamojo teisės.

Naujas pranešimas apie įtarimą turi būti įteiktas tik tuo atveju, kai keičiasi įtarimo turinys.

2. Nuo sulaikymo ar pirmosios apklausos momento turėti gynėją.

Įtariamasis turi teisę gintis pats arba per pasirinktą gynėją. Ši teisė garantuojama nuo sulaikymo ar pirmosios apklausos momento.

Jeigu įtariamasis neturi pakankamai lėšų gynėjui atsilyginti, jis turi teisę nemokamai gauti teisinę pagalbą įstatymo, reglamentuojančio valstybės garantuojamos teisinės pagalbos teikimą, nustatyta tvarka.

Sulaikytas arba suimtas įtariamasis turi teisę matytis su gynėju be pašalinių asmenų. Laikino sulaikymo arba suėmimą vykdančiose įstaigose nustatytu darbo laiku vykstančių įtariamojo ir gynėjo susitikimų skaičius ir trukmė negali būti ribojami.

3. Gauti vertimą žodžiu ir raštu.

Lietuvos Respublikoje baudžiamasis procesas vyksta valstybine lietuvių kalba.

Lietuvių kalbos nemokančiam įtariamajam užtikrinama teisė daryti pareiškimus, duoti parodymus ir paaiškinimus, paduoti prašymus ir skundus, kalbėti teisme gimtąja kalba arba kita kalba, kurią jis moka. Visais šiais atvejais, taip pat susipažindamas su bylos medžiaga įtariamasis turi teisę naudotis vertėjo paslaugomis BPK nustatyta tvarka.

Bylos dokumentai, kurie įtariamajam įteikiami įstatymų nustatyta tvarka, turi būti išversti į įtariamojo gimtąją kalbą arba į kitą kalbą, kurią jis moka.

4. Informuoti konsulines įstaigas ir vieną asmenį.

Įtariamąjį sulaikius ar jam paskyrus suėmimą, jį sulaikęs ikiteisminio tyrimo pareigūnas ar prokuroras arba jam paskiriant suėmimą dalyvavęs prokuroras privalo apie tai pranešti paprastai vienam iš įtariamojo nurodytų šeimos narių ar artimųjų giminaičių. Jeigu įtariamasis jokio asmens nenurodo, tačiau pageidauja, kad apie sulaikymą ar suėmimą būtų pranešta, ikiteisminio tyrimo pareigūnas ar prokuroras savo nuožiūra privalo pranešti vienam iš įtariamojo šeimos narių ar artimųjų giminaičių, jei ši pavyksta nustatyti. Jei įtariamasis apie jo sulaikymą ar suėmimą nori informuoti kitą asmenį, kuris nėra šeimos narys arba artimasis giminaitis, ikiteisminio tyrimo pareigūnas ar prokuroras praneša apie tai tuo atveju, jei, ikiteisminio tyrimo pareigūno ar prokuroro manymu, tai nepakenks ikiteisminio tyrimo sėkmei.

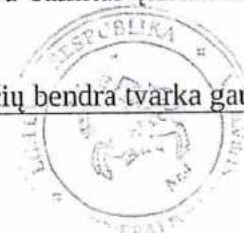
Ikiteisminio tyrimo pareigūnas ar prokuroras gali atsisakyti pranešti, jei įtariamasis motyvuotai paaiškina, kad toks pranešimas gali pakenkti jo šeimos narių, artimųjų giminaičių ar kito asmens saugumui.

Įtariamajam turi būti sudaryta galimybė pačiam pranešti šeimos nariams ar artimiesiems giminaičiams apie sulaikymą ar suėmimo paskyrimą.

Sulaikius kitos valstybės pilietį ar jam paskyrus suėmimą, jį sulaikęs ikiteisminio tyrimo pareigūnas ar prokuroras arba jam paskiriant suėmimą dalyvavęs prokuroras nedelsdamas praneša Lietuvos Respublikos užsienio reikalų ministerijai ir, jeigu sulaikytas arba suimtas įtariamasis pageidauja, – jo valstybės diplomatinei atstovybei ar konsulinei įstaigai.

5. Gauti skubią medicinos pagalbą.

Įtariamojo laisvės ar judėjimo ribojimas neturi sukelti dirbtinių kliūčių bendra tvarka gauti

būtinąją medicinos pagalbą. Būtinoji medicinos pagalba teikiama neatsižvelgiant į įtariamojo pilietybę.

Būtinoji medicinos pagalba sulaikytam ar suimtam įtariamajam teikiama laikino sulaikymo ar suėmimą vykdančios įstaigos veiklą reglamentuojančių teisės aktų nustatyta tvarka.

6. Žinoti maksimalų terminą, kiek valandų (dienų) gali būti apribojama jo laisvė iki bylos nagrinėjimo teisminėje institucijoje pradžios.

Maksimalus laikino sulaikymo terminas yra 48 valandos. Šis terminas skaičiuojamas nuo asmens faktinio sulaikymo nusikalstamos veikos padarymo ar kitoje vietoje.

Maksimalus suėmimo terminas yra 18 mėnesių (jeigu įtariamasis nepilnametis, – 12 mėnesių). Iš karto suėmimo terminas gali būti paskirtas ir vėliau tęsiamas ne ilgesniam kaip 3 mėnesių laikotarpiui.

Suėmimo terminas perdavus bylą nagrinėti teismui nėra ribojamas.

7. Duoti parodymus, tylėti ir (ar) atsisakyti duoti parodymus apie savo paties galimai padarytą nusikalstamą veiką.

Duoti parodymus yra įtariamojo teisė, bet ne pareiga. Jeigu įtariamasis nusprendžia duoti parodymus, jis turi teisę neatsakyti į atskirus klausimus.

8. Pateikti tyrimui reikšmingus dokumentus ir daiktus.

Įtariamasis turi teisę ikiteisminio tyrimo pareigūnui, prokurorui arba teismui savo iniciatyva pateikti daiktus ir dokumentus, turinčius reikšmės nusikalstamai veikai tirti ir nagrinėti, arba BPK nustatytais pagrindais teikti prašymą ikiteisminio tyrimo pareigūnui ar prokurorui dėl tokių daiktų ir dokumentų išreikalavimo.

9. Pateikti prašymus.

Įtariamasis turi teisę ikiteisminio tyrimo pareigūnui, prokurorui ar ikiteisminio tyrimo teisėjui pateikti su ikiteisminiu tyrimu susijusius prašymus. Šie prašymai pagal kompetenciją nagrinėjami BPK ir kitų teisės aktų nustatyta tvarka ir terminais.

10. Pareikšti nušalinimus.

Įtariamasis turi teisę pareikšti nušalinimą ikiteisminio tyrimo pareigūnui, prokurorui, ikiteisminio tyrimo teisėjui, advokatui, advokato padėjėjui, vertėjui, ekspertui ir specialistui BPK nustatytais pagrindais ir tvarka.

Nušalinimas turi būti pareiškiamas ir motyvuojamas raštu.

Dėl vertėjo, eksperto ar specialisto nušalinimo nusprendžia ikiteisminį tyrimą atliekantis ikiteisminio tyrimo pareigūnas ar prokuroras. Dėl ikiteisminio tyrimo pareigūno nušalinimo nusprendžia prokuroras. Dėl prokuroro, advokato ir advokato padėjėjo nušalinimo nusprendžia ikiteisminio tyrimo teisėjas. Dėl ikiteisminio tyrimo teisėjo nušalinimo nusprendžia apylinkės teismo pirmininkas.

11. Susipažinti su ikiteisminio tyrimo medžiaga.

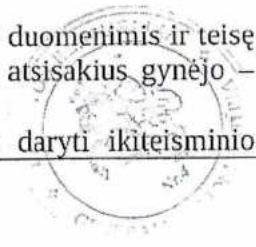
Įtariamasis ir jo gynėjas turi teisę ikiteisminio tyrimo metu bet kuriuo momentu susipažinti su ikiteisminio tyrimo duomenimis, išskyrus proceso dalyvių duomenis, saugomus atskirai nuo kitos ikiteisminio tyrimo medžiagos, taip pat susipažinimo metu daryti ikiteisminio tyrimo medžiagos kopijas ar išrašus.

Rašytinis prašymas susipažinti su ikiteisminio tyrimo medžiaga ar susipažinimo metu daryti ikiteisminio tyrimo medžiagos kopijas ar išrašus pateikiamas prokurorui. Prokuroras turi teisę neleisti susipažinti su visais ikiteisminio tyrimo duomenimis ar jų dalimi, taip pat neleisti daryti ikiteisminio tyrimo medžiagos kopijas ar išrašus, jei toks susipažinimas, prokuroro manymu, galėtų pakenkti ikiteisminio tyrimo sėkmei.

Prokuroras neturi teisės neleisti susipažinti su visais ikiteisminio tyrimo duomenimis, jei ikiteisminis tyrimas baigtas ir yra rašomas kaltinamasis aktas.

Jeigu įtariamasis yra suimtas, teisę susipažinti su ikiteisminio tyrimo duomenimis ir teisę daryti ikiteisminio tyrimo medžiagos kopijas ar išrašus turi jo gynėjas, o atsisakius gynėjo – įtariamasis.

Susipažinimo su ikiteisminio tyrimo medžiaga metu draudžiama daryti ikiteisminio

tyrimo medžiagos kopijas, kai duomenys yra apie nepilnamečius įtariamuosius ir nukentėjusiuosius; apie privatų proceso dalyvių gyvenimą; dėl nusikalstamų veikų žmogaus seksualinio apsisprendimo laisvei ir neliečiamumui; užfiksuoti proceso veiksmų protokoluose ir jų prieduose, kai informacija gauta panaudojus kriminalinės žvalgybos informacijos rinkimo būdus ir priemones Lietuvos Respublikos kriminalinės žvalgybos įstatymo ar atlikus slaptus ikiteisminio tyrimo veiksmus bei prokurorui pasinaudojus teise susipažinti su informacija BPK nustatyta tvarka; informacija, kuri sudaro valstybės, tarnybos, profesinę ar komercinę paslaptį. Šiuo atveju draudžiama daryti ir ikiteisminio tyrimo medžiagos išrašus.

12. Apskusti ikiteisminio tyrimo pareigūno, prokuroro ar ikiteisminio tyrimo teisėjo veiksmus ir sprendimus.

Ikiteisminio tyrimo pareigūno proceso veiksmus ir nutarimus įtariamasis turi teisę apskusti ikiteisminį tyrimą organizuojančiam ir jam vadovaujančiam prokurorui. Jei prokuroras atsisako patenkinti skundą, šis jo nutarimas gali būti skundžiamas aukštesniajam prokurorui, o aukštesniojo prokuroro sprendimas gali būti skundžiamas ikiteisminio tyrimo teisėjui.

Prokuroro proceso veiksmus ir nutarimus įtariamasis turi teisę apskusti aukštesniajam prokurorui. Jei aukštesnysis prokuroras atsisako patenkinti skundą, šis jo nutarimas gali būti skundžiamas ikiteisminio tyrimo teisėjui.

Ikiteisminio tyrimo teisėjo atliekamus proceso veiksmus ir jo priimtas nutartis, išskyrus tas, kurios neskundžiamos, įtariamasis turi teisę apskusti aukštesniajam teismui BPK nustatyta tvarka.

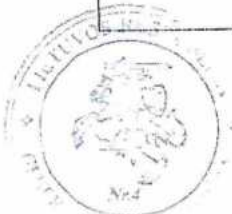

(назва установи, підрозділу)

ПРОТОКОЛ ПРО РОЗ'ЯСНЕННЯ ПРАВ ПІДОЗРІВАНОМУ

Дата	
Місце складання	
№ досудового слідства.	

Протокол склав	
	(посада, ім'я та прізвище)
Присутній перекладач	
	(мова перекладу, ім'я та прізвище)
Підозрюваний	
	(ім'я та прізвище)
Інші особи, що беруть участь	
	(ім'я та прізвище)
<p>Підозрюваному були роз'яснені права, передбачені частиною 4 статті 21 Кримінально-процесуального кодексу Литовської Республіки. Підозрюваному було вручено додаток до протоколу про роз'яснення його прав литовською мовою (и) мовою (ах)</p>	
Права підозрюваного були мені роз'яснені, і я отримав додаток до протоколу.	
	(дата, підпис підозрюваного, ім'я та прізвище)
Перекладач	
	(ім'я та прізвище, підпис)
Права підозрюваного роз'яснив (ла)	
	(посада, ім'я та прізвище, підпис)
Примітка	
Інші особи, що беруть участь	
	(дата, ім'я та прізвище, підпис інших присутніх осіб)

Dokumentą vertė UAB „Pasaulio spalvos“ paskirtas vertėjas Spring Translation
 Vertėjas yra įspėtas pagal LR BK 235 ir 247 str. dėl baudžiamosios atsakomybės už melagingą ar žinomai neteisingą vertimą ir
 tyrimo duomenų atskleidimą be leidimo.

ДОДАТОК
ДО ПРОТОКОЛУ РОЗ'ЯСНЕННЯ ПІДОЗРІВАНОМУ ЙОГО ПРАВ

Відповідно до частини 4 статті 21 Кримінально-процесуального кодексу (КПК) Литовської Республіки підозрюваний має наступні права:

1. Знати, в чому він підозрюється.

Підозрюваний має право в терміновому порядку отримати вичерпне повідомлення про характер і підставу пред'явленої йому підозри зрозумілою йому мовою.

У повідомленні про підозру, постанові посадової особи досудового розслідування або прокурора або у визначенні судді досудового розслідування про визнання особи підозрюваною має бути зазначено злочинне діяння (місце, час його вчинення та інші обставини) і кримінальний закон, що передбачає це злочинне діяння, а також перераховані права підозрюваного.

Нове повідомлення про підозру вручається тільки в разі зміни змісту підозри.

2. Мати захисника з моменту затримання або першого допиту.

Підозрюваний має право захищати себе самостійно або через обраного ним захисника. Це право гарантується з моменту затримання або першого допиту.

Якщо у підозрюваного недостатньо коштів для оплати послуг захисника, він має право безкоштовно отримати правову допомогу в порядку, встановленому законом, що регламентує надання гарантованої державою правової допомоги.

Підозрюваний після його затримання або взяття під варту має право мати побачення із захисником наодинці. Кількість і тривалість побачень підозрюваного з його захисником у встановлені години роботи установ, що забезпечують тимчасове затримання або утримання під вартою, не може обмежуватися.

3. Отримати переклад в усній та письмовій формі.

Кримінальне судочинство в Литовській Республіці ведеться державною литовською мовою.

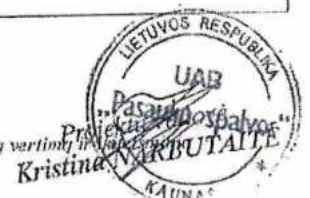
Підозрюваному, який не володіє литовською мовою, забезпечується право робити заяви, давати свідчення і пояснення, подавати клопотання і приносити скарги, говорити в суді рідною мовою або іншою мовою, якою він володіє. У всіх зазначених випадках, а також при ознайомленні з матеріалами справи підозрюваний має право користуватися послугами перекладача в порядку, встановленому КПК.

Документи справи, які в установленому законодавством порядку вручаються підозрюваному, мають бути перекладені рідною мовою підозрюваного або іншою мовою, якою він володіє.

4. Інформувати консульські установи та одну особу.

Після затримання підозрюваного або застосування до нього взяття під варту особа, яка провадила його затримання – посадова особа досудового розслідування або прокурор або прокурор, який брав участь в обранні у його відношенні взяття під варту, зазвичай зобов'язаний повідомити про це одного із зазначених підозрюваним членів його сім'ї або його близьких родичів. Якщо підозрюваний не вкаже таку особу, але висловить бажання, щоб про її затримання або взяття під варту повідомили її сім'ю або близьких родичів, посадова особа досудового розслідування або прокурор на свій розсуд повідомляє одного з членів сім'ї або близьких родичів підозрюваного, якщо встановити таку особу йому вдається.

Якщо підозрюваний про своє затримання або взяття під варту бажає інформувати іншу особу, яка не є членом його сім'ї або його близьким родичем, посадова особа досудового розслідування або прокурор повідомляє про це в тому випадку якщо, на думку посадової особи досудового розслідування або прокурора, це не зашкодить успіху досудового розслідування.

Посадова особа досудового розслідування або прокурор може відмовити в повідомленні, якщо підозрюваний дасть мотивоване пояснення, чому таке повідомлення може загрозувати безпеці членів його сім'ї, його близьких родичів або іншої особи.

Підозрюваному повинна бути надана можливість самому повідомити членам своєї сім'ї або близьким родичам про своє затримання або обрання в його відношенні взяття під варту.

У разі затримання громадянина іноземної держави або застосування до такої особи взяття під варту особа, яка провадила його затримання – посадова особа досудового розслідування або прокурор або прокурор, який брав участь в обранні в його відношенні взяття під варту, негайно повідомляє про це Міністерство закордонних справ Литовської Республіки і за бажанням затриманого або укладеного під варту підозрюваного – дипломатичне представництво або консульську установу його держави.

5. Отримати невідкладну медичну допомогу.

Обмеження свободи або пересування підозрюваного не повинно чинити штучні перешкоди для отримання ним обов'язкової медичної допомоги в загальному порядку. Обов'язкова медична допомога надається незважаючи на громадянство підозрюваного.

Обов'язкова медична допомога затриманій або ув'язненій під варту особі надається в порядку, встановленому правовими актами, що регламентують діяльність установи, що забезпечує затримання або утримання під вартою.

6. Знати, на який максимальний термін, тобто на скільки годин (днів), може бути обмежена його свобода до початку розгляду справи в судовому органі.

Максимальний термін тимчасового затримання становить 48 годин. Обчислення зазначеного терміну починається з моменту фактичного затримання особи на місці вчинення злочинного діяння або в іншому місці.

Максимальний термін утримання під вартою становить 18 місяців (якщо підозрюваний є неповнолітнім – 12 місяців). Термін утримання під вартою не може перевищувати 3 місяців, згодом термін взяття під варту продовжується також на період не більше 3 місяців.

Термін утримання під вартою після передачі справи до суду не обмежується.

7. Давати свідчення або мовчати.

Дача свідчень є правом, але не обов'язком підозрюваного. Якщо підозрюваний вирішує давати свідчення, він має право не відповідати на окремі питання.

8. Надавати документи та предмети, що мають значення для розслідування.

Підозрюваний має право за власною ініціативою надавати посадовій особі досудового розслідування, прокурору або суду речі і документи, що мають значення для розслідування і розгляду злочинного діяння, або на передбачених КПК підставах подати посадовій особі досудового розслідування чи прокурору клопотання про витребування таких предметів або документів.

9. Представляти клопотання.

Підозрюваний має право представляти посадовій особі досудового розслідування, прокурору або суду клопотання, пов'язані з досудовим розслідуванням. Ці клопотання розглядаються відповідно до компетенції, в порядку і в терміни, передбачені КПК та іншими правовими актами.

10. Заявляти відводи.

Підозрюваний має право заявити відвід посадовій особі досудового розслідування, прокурору, судді досудового розслідування, адвокату, помічнику адвоката, перекладачеві, експерту та спеціалісту в порядку і на підставах, передбачених КПК.

Відвід повинен бути заявлений і мотивований в письмовій формі.

Питання про відвід перекладача, експерта або фахівця дозволяється посадовою особою, яка проводить досудове розслідування, або прокурором. Питання про відвід

посадової особи досудового розслідування дозволяється прокурором. Питання про відвід прокурора, адвоката і помічника адвоката дозволяється суддею досудового розслідування. Питання про відвід судді досудового розслідування дозволяється головою дільничного суду.

11. Знайомитися з матеріалами досудового розслідування.

Підозрюваний і його захисник мають право в будь-який момент досудового розслідування ознайомитися з даними досудового розслідування, за винятком даних учасників процесу, які зберігаються окремо від інших матеріалів досудового розслідування, і при ознайомленні з даними робити їх копії або виписки.

Письмове клопотання про ознайомлення з матеріалами досудового розслідування або виконання під час ознайомлення копій та виписок матеріалів досудового розслідування подається прокурору. Прокурор має право не дати дозволу на ознайомлення з усіма даними досудового розслідування або їх частиною, а також не дати дозволу на виконання копій і виписок матеріалів досудового розслідування, якщо таке ознайомлення, на думку прокурора, може зашкодити успіху досудового розслідування.

Прокурор не має права відмовити в дозволі на ознайомлення з усіма документами досудового розслідування, якщо досудове розслідування завершено і йде складання обвинувального акта.

Якщо підозрюваний утримується під вартою, правом ознайомлення з даними досудового розслідування і правом отримання копій або виписок матеріалів досудового розслідування володіє його захисник, а в разі відмови від захисника – сам підозрюваний.

При ознайомленні з матеріалами досудового розслідування забороняється робити копії матеріалів досудового розслідування, що містять дані про неповнолітніх підозрюваних і потерпілих, приватне життя учасників процесу, злочинні діяння проти статевої свободи і статевої недоторканності людини, а також копії даних, зафіксованих у протоколах процесуальних дій і додатках до них, якщо інформація отримана із застосуванням способів та інструментів збору інформації кримінальної розвідки в порядку, встановленому Законом Литовської Республіки «Про кримінальну розвідку» або КПК, і копії матеріалів досудового розслідування, які містять інформацію, що становить державну, службову, професійну або комерційну таємницю. В даному випадку також забороняється робити виписки з матеріалів досудового розслідування.

12. Оскаржити дії та рішення посадової особи досудового розслідування, прокурора або судді досудового розслідування.

Процесуальні дії та постанови посадової особи досудового розслідування підозрюваний має право оскаржити прокурору, який організовує досудове розслідування і керує ним. Якщо прокурор відмовляє в задоволенні скарги, його постанову про відмову може бути оскаржена вищестоящому прокурору, а рішення вищестоящого прокурора може бути оскаржене судді досудового розслідування.

Процесуальні дії та постанови прокурора підозрюваний має право оскаржити вищестоящому прокурору. Якщо вищестоящий прокурор відмовляє у задоволенні скарги, його постанову про відмову може бути оскаржена судді досудового розслідування.

Процесуальні дії та ухвали судді досудового розслідування, за винятком ухвал, що не підлягають оскарженню, підозрюваний має право оскаржити до вищестоящого суду в порядку, встановленому КПК.

ПРИЛОЖЕНИЕ К ПРОТОКОЛУ РАЗЪЯСНЕНИЯ ПОДОЗРЕВАЕМОМУ ЕГО ПРАВ

В соответствии с частью 4 статьи 21 Уголовно-процессуального кодекса (УПК) Литовской Республики подозреваемый имеет следующие права:

1. Знать, в чем он подозревается.

Подозреваемый вправе в срочном порядке получить исчерпывающее уведомление о характере и основании предъявленного ему подозрения на понятном ему языке.

В уведомлении о подозрении, постановлении должностного лица досудебного расследования или прокурора либо в определении судьи досудебного расследования о признании лица подозреваемым должно быть указано преступное деяние (место, время его совершения и прочие обстоятельства) и уголовный закон, предусматривающий это преступное деяние, а также перечислены права подозреваемого.

Новое уведомление о подозрении вручается только в случае изменения содержания подозрения.

2. Иметь защитника с момента задержания или первого допроса.

Подозреваемый вправе защищать себя самостоятельно или через выбранного им защитника. Это право гарантируется с момента задержания или первого допроса.

Если у подозреваемого недостаточно средств для оплаты услуг защитника, он вправе бесплатно получить правовую помощь в порядке, установленном законом, регламентирующим оказание гарантируемой государством правовой помощи.

Подозреваемый после его задержания или заключения под стражу вправе иметь свидания с защитником наедине. Количество и продолжительность свиданий подозреваемого с его защитником в установленные часы работы учреждений, обеспечивающих временное задержание или содержание под стражей, не может ограничиваться.

3. Получить перевод в устной и письменной форме.

Уголовное судопроизводство в Литовской Республике ведется на государственном литовском языке.

Подозреваемому, не владеющему литовским языком, обеспечивается право делать заявления, давать показания и объяснения, подавать ходатайства и приносить жалобы, говорить в суде на родном языке или на другом языке, которым он владеет. Во всех указанных случаях, а также при ознакомлении с материалами дела подозреваемый вправе пользоваться услугами переводчика в порядке, установленном УПК.

Документы дела, которые в установленном законодательством порядке вручаются подозреваемому, должны быть переведены на родной язык подозреваемого или другой язык, которым он владеет.

4. Информировать консульские учреждения и одно лицо.

После задержания подозреваемого или применения к нему заключения под стражу производившее его задержание лицо – должностное лицо досудебного расследования или прокурор либо прокурор, принимавший участие в избрании в его отношении заключения под стражу, обычно обязан уведомить об этом одного из указанных подозреваемым членов его семьи или его близких родственников. Если подозреваемый не укажет такое лицо, но выразит желание, чтобы о его задержании или заключении под стражу сообщили его семье или близким родственникам, должностное лицо досудебного расследования или прокурор по своему усмотрению уведомляет одного из членов семьи или близких родственников подозреваемого, если установить такое лицо ему удастся.

Если подозреваемый о своем задержании или заключении под стражу желает информировать другое лицо, которое не является членом его семьи или его близким родственником, должностное лицо досудебного расследования или прокурор уведомляет об этом в том случае если, по мнению должностного лица досудебного расследования или

прокурора, это не повредит успеху досудебного расследования.

Должностное лицо досудебного расследования или прокурор может отказать в уведомлении, если подозреваемый даст мотивированное объяснение, почему такое уведомление может угрожать безопасности членов его семьи, его близких родственников или другого лица.

Подозреваемому должна быть предоставлена возможность самому сообщить членам своей семьи или близким родственникам о своем задержании или избрании в его отношении заключения под стражу.

В случае задержания гражданина иностранного государства или применения к такому лицу заключения под стражу производившее его задержание лицо – должностное лицо досудебного расследования или прокурор либо прокурор, принимавший участие в избрании в его отношении заключения под стражу, незамедлительно уведомляет об этом Министерство иностранных дел Литовской Республики и по желанию задержанного или заключенного под стражу подозреваемого – дипломатическое представительство или консульское учреждение его государства.

5. Получить неотложную медицинскую помощь.

Ограничение свободы или передвижения подозреваемого не должно чинить искусственные препятствия для получения им обязательной медицинской помощи в общем порядке. Обязательная медицинская помощь оказывается невзирая на гражданство подозреваемого.

Обязательная медицинская помощь задержанному или заключенному под стражу лицу оказывается в порядке, установленном правовыми актами, регламентирующими деятельность учреждения, обеспечивающего задержание или содержание под стражей.

6. Знать, на какой максимальный срок, т. е. на сколько часов (дней), может быть ограничена его свобода до начала рассмотрения дела в судебном органе.

Максимальный срок временного задержания составляет 48 часов. Исчисление указанного срока начинается с момента фактического задержания лица на месте совершения преступного деяния или в другом месте.

Максимальный срок содержания под стражей составляет 18 месяцев (если подозреваемый является несовершеннолетним – 12 месяцев). Срок содержания под стражей не может превышать 3 месяцев, впоследствии срок заключения под стражу продлевается также на период не более 3 месяцев.

Срок содержания под стражей после передачи дела в суд не ограничивается.

7. Давать показания, сохранять молчание и (или) отказаться давать показания о, возможно, им же самим совершенном преступном деянии.

Дача показаний является правом, но не обязанностью подозреваемого. Если подозреваемый решает давать показания, он вправе не отвечать на отдельные вопросы.

8. Предоставлять документы и предметы, имеющие значение для расследования.

Подозреваемый вправе по собственной инициативе предоставлять должностному лицу досудебного расследования, прокурору или суду вещи и документы, имеющие значение для расследования и разбирательства преступного деяния, либо на предусмотренных УПК основаниях подать должностному лицу досудебного расследования ли прокурору ходатайство об истребовании таких предметов или документов.

9. Представлять ходатайства.

Подозреваемый вправе представлять должностному лицу досудебного расследования, прокурору или суду ходатайства, связанные с досудебным расследованием. Настоящие ходатайства рассматриваются в соответствии с компетенцией, в порядке и в сроки, предусмотренные УПК и другими правовыми актами.

10. Заявлять отводы.

Подозреваемый вправе заявить отвод должностному лицу досудебного расследования, прокурору, судье досудебного расследования, адвокату, помощнику адвоката, переводчику, эксперту и специалисту в порядке и на основаниях, предусмотренных УПК.

Отвод должен быть заявлен и мотивирован в письменной форме.

Вопрос об отводе переводчика, эксперта или специалиста разрешается должностным лицом, проводящим досудебное расследование, или прокурором. Вопрос об отводе должностного лица досудебного расследования разрешается прокурором. Вопрос об отводе прокурора, адвоката и помощника адвоката разрешается судьей досудебного расследования. Вопрос об отводе судьи досудебного расследования разрешается председателем участкового суда.

11. Знакомиться с материалами досудебного расследования.

Подозреваемый и его защитник вправе в любой момент досудебного расследования ознакомиться с данными досудебного расследования, за исключением данных участников процесса, которые хранятся отдельно от остальных материалов досудебного расследования, и при ознакомлении с данными делать их копии или выписки.

Письменное ходатайство об ознакомлении с материалами досудебного расследования или выполнении во время ознакомления копий и выписок материалов досудебного расследования подается прокурору. Прокурор вправе не дать разрешения на ознакомление со всеми данными досудебного расследования или их частью, а также не дать разрешения на выполнение копий и выписок материалов досудебного расследования, если такое ознакомление, по мнению прокурора, может повредить успеху досудебного расследования.

Прокурор не вправе отказать в разрешении на ознакомление со всеми документами досудебного расследования, если досудебное расследование завершено и идет составление обвинительного акта.

Если подозреваемый содержится под стражей, правом ознакомления с данными досудебного расследования и правом получения копий или выписок материалов досудебного расследования обладает его защитник, а в случае отказа от защитника – сам подозреваемый.

При ознакомлении с материалами досудебного расследования запрещается делать копии материалов досудебного расследования, содержащих данные о несовершеннолетних подозреваемых и потерпевших, частной жизни участников процесса, преступных деяниях против половой свободы и половой неприкосновенности человека, а также копии данных, зафиксированных в протоколах процессуальных действий и приложениях к ним, если информация получена с применением способов и инструментов сбора информации криминальной разведки в порядке, установленном Законом Литовской Республики «О криминальной разведке» или УПК, и копии материалов досудебного расследования, которые содержат информацию, составляющую государственную, служебную, профессиональную или коммерческую тайну. В данном случае также запрещается делать выписки из материалов досудебного расследования.

12. Обжаловать действия и решения должностного лица досудебного расследования, прокурора или судьи досудебного расследования.

Процессуальные действия и постановления должностного лица досудебного расследования подозреваемый вправе обжаловать прокурору, который организует досудебное расследование и руководит им. Если прокурор отказывает в удовлетворении жалобы, его постановление об отказе может быть обжаловано вышестоящему прокурору, а решение вышестоящего прокурора может быть обжаловано судьей досудебного расследования.

Процессуальные действия и постановления прокурора подозреваемый вправе обжаловать вышестоящему прокурору. Если вышестоящий прокурор отказывает в

удовлетворении жалобы, его постановление об отказе может быть обжаловано судьей досудебного расследования.

Процессуальные действия и определения судьи досудебного расследования, за исключением не подлежащих обжалованию определений, подозреваемый вправе обжаловать в вышестоящий суд в порядке, установленном УПК.

ПАМ'ЯТКА
про процесуальні права та обов'язки підозрюваного
Коструби В'ячеслава Сергійовича, 18.09.1988 р.н.

(прізвище, ім'я по батькові підозрюваного)

Конституція України

Стаття 28. Кожен має право на повагу до його гідності.

Ніхто не може бути підданий катуванню, жорстокому, нелюдському або такому, що принижує його гідність, поводженню чи покаранню.

Жодна людина без її вільної згоди не може бути піддана медичним, науковим чи іншим досліддам.

Стаття 29. Кожна людина має право на свободу та особисту недоторканність.

Ніхто не може бути заарештований або триматися під вартою інакше як за вмотивованим рішенням суду і тільки на підставах та в порядку, встановлених законом.

У разі нагальної необхідності запобігти злочинів чи його перепинити уповноважені на те законом органи можуть застосувати тримання особи під вартою як тимчасовий запобіжний захід, обґрунтованість якого протягом сімдесяти двох годин має бути перевірена судом. Затримана особа негайно звільняється, якщо протягом сімдесяти двох годин з моменту затримання їй не вручено вмотивованого рішення суду про тримання під вартою.

Кожному заарештованому чи затриманому має бути невідкладно повідомлено про мотиви арешту чи затримання, роз'яснено його права та надано можливість з моменту затримання захищати себе особисто та користуватися правовою допомогою захисника.

Кожний затриманий має право у будь-який час оскаржити в суді своє затримання.

Про арешт або затримання людини має бути негайно повідомлено родичів заарештованого чи затриманого.

Стаття 55. Права і свободи людини і громадянина захищаються судом.

Кожному гарантується право на оскарження в суді рішень, дій чи бездіяльності органів державної влади, органів місцевого самоврядування, посадових і службових осіб.

Кожен має право звертатися за захистом своїх прав до Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини.

Кожен має право після використання всіх національних засобів правового захисту звертатися за захистом своїх прав і свобод до відповідних міжнародних судових установ чи до відповідних органів міжнародних організацій, членом або учасником яких є Україна.

Кожен має право будь-якими не забороненими законом засобами захищати свої права і свободи від порушень і протиправних посягань.

Стаття 56. Кожен має право на відшкодування за рахунок держави чи органів місцевого самоврядування матеріальної та моральної шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органів державної влади, органів місцевого самоврядування, їх посадових і службових осіб при здійсненні ними своїх повноважень.

Стаття 59. Кожен має право на правову допомогу. У випадках, передбачених законом, ця допомога надається безоплатно. Кожен є вільним у виборі захисника своїх прав.

Для забезпечення права на захист від обвинувачення та надання правової допомоги при вирішенні справ у судах та інших державних органах в Україні діє адвокатура.

Стаття 62. Особа вважається невинуватою у вчиненні злочину і не може бути піддана кримінальному покаранню, доки її вину не буде доведено в законному порядку і встановлено обвинувальним вироком суду.

Ніхто не зобов'язаний доводити свою невинуватість у вчиненні злочину.

Обвинувачення не може ґрунтуватися на доказах, одержаних незаконним шляхом, а також на припущеннях. Усі сумніви щодо доведеності вини особи тлумачаться на її користь.

У разі скасування вироку суду як неправосудного держава відшкодовує матеріальну і моральну шкоду, завдану безпідставним засудженням.

Стаття 63. Особа не несе відповідальності за відмову давати показання або пояснення щодо себе, членів сім'ї чи близьких родичів, коло яких визначається законом.

Підозрюваний, обвинувачений чи підсудний має право на захист.

Засуджений користується всіма правами людини і громадянина, за винятком обмежень, які визначені законом і встановлені вироком суду.

Кримінальний процесуальний кодекс України

Стаття 42. Підозрюваний, обвинувачений

1. Підозрюваним є особа, якій у порядку, передбаченому статтями 276-279 КПК України, повідомлено про підозру, або особа, яка затримана за підозрою у вчиненні кримінального правопорушення.

2. Обвинуваченим (підсудним) є особа, обвинувальний акт щодо якої переданий до суду в порядку, передбаченому статтею 291 КПК України.

3. Підозрюваний, обвинувачений має право:

1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють, обвинувачують;

2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, передбачені КПК України, а також отримати їх роз'яснення;

3) на першу вимогу мати захисника і зустріч із ним незалежно від часу в робочі, вихідні, святкові, неробочі дні до першого допиту з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту – зустрічі без обмеження в часі та кількості у робочі, вихідні, святкові, неробочі дні; на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних діях; на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках, передбачених цим Кодексом та/або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів для оплати такої допомоги;

4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього, обвинувачення або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;

5) давати пояснення, показання з приводу підозри, обвинувачення чи в будь-який момент відмовитися їх давати;

6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;

7) у разі затримання або застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою - на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування згідно з положеннями статті 213 КПК України;

8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;

9) брати участь у проведенні процесуальних дій;

10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;

11) застосовувати з додержанням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься (постановляється) вмотивована постанова (ухвала);

12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування в порядку, передбаченому статтею 221 КПК України, та вимагати відкриття матеріалів згідно зі статтею 290 КПК України;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді в порядку, передбаченому КПК України;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердилися;

18) користуватися рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

4. Обвинувачений також має право:

1) брати участь під час судового розгляду у допиті свідків обвинувачення або вимагати їхнього допиту, а також вимагати виклику і допиту свідків захисту на тих самих умовах, що й свідків обвинувачення;

2) збирати і подавати суду докази;

3) висловлювати в судовому засіданні свою думку щодо клопотань інших учасників судового провадження;

4) виступати в судових дебатах;

5) ознайомлюватися з журналом судового засідання та технічним записом судового процесу, які йому зобов'язані надати уповноважені працівники суду, і подавати щодо них свої зауваження;

6) оскаржувати в установленому КПК України порядку судові рішення та ініціювати їх перегляд, знати про подані на них апеляційні та касаційні скарги, заяви про їх перегляд, подавати на них заперечення.

5. Підозрюваний, обвинувачений мають також інші процесуальні права, передбачені КПК України.

6. Підозрюваний, обвинувачений, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустріч з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

7. Підозрюваний, обвинувачений зобов'язаний:

1) прибути за викликом до слідчого, прокурора, слідчого судді, суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк - заздалегідь повідомити про це зазначених осіб;

2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;

3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду.

8. Підозрюваному, обвинуваченому вручається пам'ятка про його процесуальні права та обов'язки одночасно з їх повідомленням особою, яка здійснює таке повідомлення.

Стаття 285. Загальні положення кримінального провадження під час звільнення особи від кримінальної відповідальності

1. Особа звільняється від кримінальної відповідальності у випадках, передбачених законом України про кримінальну відповідальність.

2. Особі, яка підозрюється, обвинувачується у вчиненні кримінального правопорушення та щодо якої передбачена можливість звільнення від кримінальної відповідальності у разі здійснення передбачених законом України про кримінальну відповідальність дій, роз'яснюється право на таке звільнення.

3. Підозрюваному, обвинуваченому, який може бути звільнений від кримінальної відповідальності, повинно бути роз'яснено суть підозри чи обвинувачення, підставу звільнення від кримінальної відповідальності і право заперечувати проти закриття кримінального провадження з цієї підстави. У разі якщо підозрюваний чи обвинувачений, щодо якого передбачене звільнення від кримінальної відповідальності, заперечує проти цього, досудове розслідування та судове провадження проводяться в повному обсязі в загальному порядку.

Стаття 468. Угоди в кримінальному провадженні

1. У кримінальному провадженні можуть бути укладені такі види угод:

- 1) угода про примирення між потерпілим та підозрюваним чи обвинуваченим;
- 2) угода між прокурором та підозрюваним чи обвинуваченим про визнання винуватості.

Стаття 469. Ініціювання та укладення угоди

1. Угода про примирення може бути укладена за ініціативою потерпілого, підозрюваного або обвинуваченого. Домовленості стосовно угоди про примирення можуть проводитися самостійно потерпілим і підозрюваним чи обвинуваченим, захисником і представником або за допомогою іншої особи, погодженої сторонами кримінального провадження (крім слідчого, прокурора або судді).

2. Угода про визнання винуватості може бути укладена за ініціативою прокурора або підозрюваного чи обвинуваченого.

3. Угода про примирення між потерпілим та підозрюваним чи обвинуваченим може бути укладена у провадженні щодо кримінальних проступків, злочинів невеликої чи середньої тяжкості та у кримінальному провадженні у формі приватного обвинувачення.

4. Угода про визнання винуватості між прокурором та підозрюваним чи обвинуваченим може бути укладена у провадженні щодо кримінальних проступків, злочинів невеликої чи середньої тяжкості, тяжких злочинів, внаслідок яких шкода завдана лише державним чи суспільним інтересам. Укладення угоди про визнання винуватості у кримінальному провадженні, в якому бере участь потерпілий, не допускається.

5. Укладення угоди про примирення або про визнання винуватості може ініціюватися в будь-який момент після повідомлення особі про підозру до виходу суду до нарадчої кімнати для ухвалення вироку.

6. У разі недосягнення згоди щодо укладення угоди факт її ініціювання і твердження, що були зроблені з метою її досягнення, не можуть розглядатися як відмова від обвинувачення або як визнання своєї винуватості.

7. Слідчий, прокурор зобов'язані проінформувати підозрюваного та потерпілого про їхнє право на примирення, роз'яснити механізм його реалізації та не чинити перешкод в укладенні угоди про примирення.

8. У разі якщо кримінальне провадження здійснюється щодо кількох осіб, які підозрюються чи обвинувачуються у вчиненні одного або кількох кримінальних правопорушень, і згода щодо укладення угоди досягнута не з усіма підозрюваними чи обвинуваченими, угода може бути укладена з одним (кількома) з підозрюваних чи обвинувачених. Кримінальне провадження щодо особи (осіб), з якими досягнуто згоди, підлягає виділенню в окреме провадження.

У разі якщо в кримінальному провадженні беруть участь кілька потерпілих від одного кримінального правопорушення, угода може бути укладена та затверджена лише з усіма потерпілими.

У разі якщо в кримінальному провадженні беруть участь кілька потерпілих від різних кримінальних правопорушень, і згода щодо укладення угоди досягнута не з усіма потерпілими, угода може бути укладена з одним (кількома) з потерпілих. Кримінальне провадження щодо особи (осіб), яка досягла згоди, підлягає виділенню в окреме провадження.

Стаття 471. Зміст угоди про примирення

1. В угоді про примирення зазначаються її сторони, формулювання підозри чи обвинувачення та його правова кваліфікація із зазначенням статті (частини статті) закону України про кримінальну відповідальність, істотні для відповідного кримінального провадження обставини, розмір шкоди, завданої кримінальним правопорушенням, строк її відшкодування чи перелік дій, не пов'язаних з відшкодуванням шкоди, які підозрюваний чи обвинувачений зобов'язані вчинити на користь потерпілого, строк їх вчинення, узгоджене покарання та згода сторін на його призначення або на призначення покарання та звільнення від його відбування з випробуванням, наслідки укладення та затвердження угоди, передбачені статтею 473 цього Кодексу, наслідки невиконання угоди.

В угоді зазначається дата її укладення та вона скріплюється підписами сторін.

Стаття 472. Зміст угоди про визнання винуватості

1. В угоді про визнання винуватості зазначаються її сторони, формулювання підозри чи обвинувачення та його правова кваліфікація з зазначенням статті (частини статті) закону України про кримінальну відповідальність, істотні для відповідного кримінального провадження обставини, беззастережне визнання підозрюваним чи обвинуваченим своєї винуватості у вчиненні кримінального правопорушення, обов'язки підозрюваного чи обвинуваченого щодо співпраці у викритті кримінального правопорушення, вчиненого іншою особою (якщо відповідні домовленості мали місце), узгоджене покарання та згода підозрюваного, обвинуваченого на його призначення або на призначення покарання та звільнення від його відбування з випробуванням, наслідки укладення та затвердження угоди, передбачені статтею 473 цього Кодексу, наслідки невиконання угоди.

2. В угоді зазначається дата її укладення та вона скріплюється підписами сторін.

Стаття 473. Наслідки укладення та затвердження угоди

1. Наслідком укладення та затвердження угоди про примирення є:

1) для підозрюваного чи обвинуваченого - обмеження права оскарження вироку згідно з положеннями статей 394 і 424 цього Кодексу та відмова від здійснення прав, передбачених пунктом 1 частини четвертої статті 474 цього Кодексу;

2) для потерпілого - обмеження права оскарження вироку згідно з положеннями статей 394 і 424 цього Кодексу та позбавлення права вимагати в подальшому притягнення особи до кримінальної відповідальності за відповідне кримінальне правопорушення і змінювати розмір вимог про відшкодування шкоди.

2. Наслідком укладення та затвердження угоди про визнання винуватості для прокурора, підозрюваного чи обвинуваченого є обмеження їх права оскарження

вироку згідно з положеннями статей 394 та 424 цього Кодексу, а для підозрюваного чи обвинуваченого - також його відмова від здійснення прав, передбачених абзацами першим та четвертим пункту 1 частини четвертої статті 474 цього Кодексу.

Кримінальний кодекс України

Стаття 44. Правові підстави та порядок звільнення від кримінальної відповідальності

1. Особа, яка вчинила злочин, звільняється від кримінальної відповідальності у випадках, передбачених цим Кодексом.

2. Звільнення від кримінальної відповідальності у випадках, передбачених цим Кодексом, здійснюються виключно судом. Порядок звільнення від кримінальної відповідальності встановлюється законом.

Стаття 45. Звільнення від кримінальної відповідальності у зв'язку з дійовим каяттям

Особа, яка вперше вчинила злочин невеликої тяжкості або необережний злочин середньої тяжкості, звільняється від кримінальної відповідальності, якщо вона після вчинення злочину щиро покалася, активно сприяла розкриттю злочину і повністю відшкодувала завдані нею збитки або усунула заповідяну шкоду.

Стаття 46. Звільнення від кримінальної відповідальності у зв'язку з примиренням винного з потерпілим

Особа, яка вперше вчинила злочин невеликої тяжкості або необережний злочин середньої тяжкості, звільняється від кримінальної відповідальності, якщо вона примирилася з потерпілим та відшкодувала завдані нею збитки або усунула заповідяну шкоду.

Стаття 47. Звільнення від кримінальної відповідальності у зв'язку з передачею особи на поруки

1. Особу, яка вперше вчинила злочин невеликої або середньої тяжкості та щиро покалася, може бути звільнено від кримінальної відповідальності з передачею її на поруки колективу підприємства, установи чи організації за їхнім клопотанням за умови, що вона протягом року з дня передачі її на поруки виправдає довіру колективу, не ухилятиметься від заходів виховного характеру та не порушуватиме громадського порядку.

2. У разі порушення умов передачі на поруки особа притягається до кримінальної відповідальності за вчинений нею злочин.

Стаття 48. Звільнення від кримінальної відповідальності у зв'язку із зміною обстановки

Особу, яка вперше вчинила злочин невеликої або середньої тяжкості, може бути звільнено від кримінальної відповідальності, якщо буде визнано, що на час кримінального провадження внаслідок зміни обстановки вчинене нею діяння втратило суспільну небезпечність або ця особа перестала бути суспільно небезпечною.

Стаття 49. Звільнення від кримінальної відповідальності у зв'язку із закінченням строків давності

1. Особа звільняється від кримінальної відповідальності, якщо з дня вчинення нею злочину і до дня набрання вироком законної сили минули такі строки:

1) два роки - у разі вчинення злочину невеликої тяжкості, за який передбачене покарання менш суворе, ніж обмеження волі;

2) три роки - у разі вчинення злочину невеликої тяжкості, за який передбачене покарання у виді обмеження або позбавлення волі;

3) п'ять років - у разі вчинення злочину середньої тяжкості;

4) десять років - у разі вчинення тяжкого злочину;

5) п'ятнадцять років - у разі вчинення особливо тяжкого злочину.

2. Перебіг давності зупиняється, якщо особа, що вчинила злочин, ухилилася від досудового слідства або суду. У цих випадках перебіг давності відновлюється з дня з'явлення особи із зізнанням або її затримання. У цьому разі особа звільняється від кримінальної відповідальності, якщо з часу вчинення злочину минуло п'ятнадцять років.

3. Перебіг давності переривається, якщо до закінчення зазначених у частинах першій та другій цієї статті строків особа вчинила новий злочин середньої тяжкості, тяжкий або особливо тяжкий злочин. Обчислення давності в цьому разі починається з дня вчинення нового злочину. При цьому строки давності обчислюються окремо за кожний злочин.

4. Питання про застосування давності до особи, що вчинила особливо тяжкий злочин, за який згідно із законом може бути призначено довічне позбавлення волі, вирішується судом. Якщо суд не визнає за можливе застосувати давність, довічне позбавлення волі не може бути призначено і замінюється позбавленням волі на певний строк.

5. Давність не застосовується у разі вчинення злочинів проти миру та безпеки людства, передбачених у статтях 437-439 і частині першій статті 442 цього Кодексу.

Стаття 387. Розголошення даних оперативно-розшукової діяльності, досудового розслідування

1. Розголошення без дозволу прокурора, слідчого або особи, яка провадила оперативно-розшукову діяльність, даних оперативно-розшукової діяльності або досудового розслідування особою, попередженою в установленому законом порядку про обов'язок не розголошувати такі дані, -

карається штрафом від п'ятдесяти до ста неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або виправними роботами на строк до двох років.

2. Розголошення даних оперативно-розшукової діяльності, досудового розслідування, вчинене суддею, прокурором, слідчим, працівником оперативно-розшукового органу незалежно від того, чи приймала ця особа безпосередню участь в оперативно-розшуковій діяльності, досудовому розслідуванні, якщо розголошені дані ганьблять людину, принижують її честь і гідність, -

карається штрафом від ста до трьохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або виправними роботами на строк до двох років, або арештом на строк до шести місяців, з позбавленням права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю на строк до трьох років.

Процесуальні права та обов'язки підозрюваного мені повідомлені, роз'яснені та зрозумілі. Пам'ятку про процесуальні права та обов'язки підозрюваного отримав «__» _____ 20__ р. в «__» год. «__» хв.

Підозрюваний:

_____ (_____)
(підпис підозрюваного) (прізвище та ініціали)

Захисник:

_____ (_____)
(підпис захисника) (прізвище та ініціали)

Пам'ятку вручив:

**Старший слідчий 3 відділу 3 управління
досудового розслідування
Головного слідчого управління
Служби безпеки України
капітан юстиції**

Роман ТЕРЕХОВИЧ

ПАМ'ЯТКА

о процессуальных правах и обязанностях подозреваемого

Коструби Вячеслава Сергеевича, 18.09.1988 г.р.

(фамилия, имя, отчество подозреваемого)

Конституция Украины

Статья 28. Каждый имеет право на уважение его достоинства.

Никто не может быть подвергнут пыткам, жестокому, бесчеловечному или унижающему его достоинство обращению или наказанию.

Ни один человек без его свободного согласия не может быть подвергнут медицинским, научным или другим опытам.

Статья 29. Каждый человек имеет право на свободу и личную неприкосновенность.

Никто не может быть арестован или содержаться под стражей иначе как по мотивированному решению суда и только на основаниях и в порядке, установленных законом.

В случае необходимости предотвратить преступления или его прекратить уполномоченные законом органы могут применить содержание лица под стражей как временную меру пресечения, обоснованность которой в течение семидесяти двух часов должна быть проверена судом. Задержанное лицо немедленно освобождается, если в течение семидесяти двух часов с момента задержания ему не вручено мотивированное решение суда о содержании под стражей.

Каждому арестованному или задержанному должно быть безотлагательно уведомлено о мотивах ареста или задержания, разъяснено его права и предоставлена возможность с момента задержания защищать себя лично и пользоваться правовой помощью защитника.

Каждый задержанный вправе в любое время обжаловать в суде свое задержание.

Об аресте или задержании человека должно быть немедленно сообщено родственникам арестованного или задержанного.

Статья 55. Права и свободы человека и гражданина защищаются судом.

Каждому гарантируется право на обжалование в суде решений, действий или бездействия органов государственной власти, органов местного самоуправления, должностных и должностных лиц.

Каждый имеет право обращаться за защитой своих прав в Уполномоченный Верховной Рады Украины по правам человека.

Каждый имеет право после использования всех национальных средств правовой защиты обращаться за защитой своих прав и свобод в соответствующие международные судебные учреждения или соответствующие органы международных организаций, членом или участником которых является Украина.

Каждый имеет право какими-либо не запрещенными законом средствами защищать свои права и свободы от нарушений и противоправных посягательств.

Статья 56. Каждый имеет право на возмещение за счет государства или органов местного самоуправления материального и морального вреда,

Переклад виконано правильно.

Переклала Радіонова Н.В.

Перевод выполнен правильно.

Перевела Радіонова Н.В.

причиненного незаконными ² решениями, действиями или бездействием органов государственной власти, органов местного самоуправления, их должностных и должностных лиц при осуществлении ими своих полномочий.

Статья 59. Каждый имеет право на правовую помощь. В случаях, предусмотренных законом, эта помощь предоставляется бесплатно. Каждый свободен в выборе защитника своих прав.

Для обеспечения права на защиту от обвинения и предоставления правовой помощи при решении дел в судах и других государственных органах действует адвокатура.

Статья 62. Лицо считается невиновным в совершении преступления и не может быть подвергнуто уголовному наказанию, пока его вина не будет доказана в законном порядке и установлена обвинительным приговором суда.

Никто не обязан доказывать свою невиновность в совершении преступления.

Обвинение не может основываться на доказательствах, полученных незаконным путем, а также на предположениях. Все сомнения в доказанности вины лица толкуются в его пользу.

В случае отмены приговора суда как неправоудного государство возмещает материальный и моральный ущерб, причиненный безосновательным осуждением.

Статья 63. Лицо не несет ответственности за отказ давать показания или объяснения относительно себя, членов семьи или близких родственников, круг которых определяется законом.

Подозреваемый, обвиняемый или подсудимый имеет право на защиту.

Осужденный пользуется всеми правами человека и гражданина, за исключением ограничений, определенных законом и установленных приговором суда.

Уголовный процессуальный кодекс Украины

Статья 42. Подозреваемый, обвиняемый

1. Подозреваемым является лицо, которому в порядке, предусмотренном статьями 276-279 УПК Украины, уведомлено о подозрении, или лицо, задержанное по подозрению в совершении уголовного правонарушения.

2. Обвиняемым (подсудимым) является лицо, обвинительный акт в отношении которого передан в суд в порядке, предусмотренном статьей 291 УПК УКРАИНЫ.

3. Подозреваемый, обвиняемый имеет право:

1) знать, в совершении какого уголовного правонарушения его подозревают, обвиняют;

2) быть четко и своевременно уведомленным о своих правах, предусмотренных УПК УКРАИНЫ, а также получить их разъяснение;

3) по первому требованию иметь защитника и встречу с ним независимо от времени в рабочие, выходные, праздничные, нерабочие дни до первого

Переклад виконано правильно.

Переклала Радіонова Н.В.

Перевод выполнен правильно.

Перевела Радионова Н.В.

допроса с соблюдением условий, ³ обеспечивающих конфиденциальность общения, а также после первого допроса – встречи без ограничения по времени и количеству в рабочие, выходные, праздничные, нерабочие дни; участие защитника в проведении допроса и других процессуальных действиях; на отказ от защитника в хоть какой момент уголовного производства; на получение правовой помощи защитника за счет государства в случаях, предусмотренных настоящим Кодексом и/или законом, регулирующим предоставление безвозмездной правовой помощи, в том числе в связи с отсутствием средств для оплаты такой помощи;

4) не говорить ничего по поводу подозрения против него, обвинения или в любой момент отказаться отвечать на вопросы;

5) давать объяснения, показания по поводу подозрения, обвинения или в любой момент отказаться их давать;

6) требовать проверки обоснованности задержания;

7) в случае задержания или применения меры пресечения в виде содержания под стражей - на немедленное уведомление членов семьи, близких родственников или других лиц о задержании и месте своего пребывания в соответствии с положениями статьи 213 УПК УКРАИНЫ;

8) собирать и представлять следователю, прокурору, следователю судьи доказательства;

9) участвовать в проведении процессуальных действий;

10) во время проведения процессуальных действий задавать вопросы, подавать свои замечания и возражения относительно порядка проведения действий, которые заносятся в протокол;

11) применять с соблюдением требований УПК Украины технические средства при проведении процессуальных действий, в которых он участвует. Следователь, прокурор, следственный судья, суд вправе запретить применение технических средств при проведении отдельного процессуального действия или на определенной стадии уголовного производства с целью неразглашения сведений, содержащих охраняемую законом тайну, касающихся интимной жизни лица, о чем выносится (постановляется) мотивированное постановление (определение);

12) заявлять ходатайство о проведении процессуальных действий, об обеспечении безопасности для себя, членов своей семьи, близких родственников, имущества, жилья и т.п.;

13) заявлять отводы;

14) ознакомляться с материалами досудебного расследования в порядке, предусмотренном статьей 221 УПК УКРАИНЫ, и требовать открытия материалов согласно статье 290 УПК УКРАИНЫ;

15) получать копии процессуальных документов и письменные уведомления;

16) обжаловать решения, действия и бездействие следователя, прокурора, следователя судьи порядке, предусмотренном УПК Украины;

17) требовать возмещения вреда, причиненного незаконными решениями, действиями или бездействием органа, осуществляющего оперативно-

Переклад виконано правильно.

Переклала *Радіонова Н.В.*

Перевод выполнен правильно.

Перевела *Радіонова Н.В.*

розыскную деятельность, ⁴ досудебное расследование, прокуратуры или суда, в порядке, определенном законом, а также восстановление репутации, если подозрение, обвинения не подтвердились;

18) пользоваться родным языком, получать копии процессуальных документов на родном или другом языке, которым он владеет, и при необходимости пользоваться услугами переводчика за счет государства.

4. Обвиняемый также имеет право:

1) участвовать во время судебного разбирательства в допросе свидетелей обвинения или требовать их допроса, а также требовать вызова и допроса свидетелей защиты на тех же условиях, что и свидетелей обвинения;

2) собирать и представлять суду доказательства;

3) высказывать в судебном заседании свое мнение о ходатайствах других участников судебного производства;

4) выступать в судебных прениях;

5) ознакомиться с журналом судебного заседания и технической записью судебного процесса, которые ему обязаны предоставить уполномоченные работники суда, и подавать к ним свои замечания;

6) обжаловать в установленном УПК Украины порядке судебные решения и инициировать их пересмотр, знать о поданных на них апелляционных и кассационных жалобах, заявлениях об их пересмотре, подавать на них возражения.

5. Подозреваемый, обвиняемый имеют и другие процессуальные права, предусмотренные УПК УКРАИНЫ.

6. Подозреваемый, обвиняемый, который является иностранцем и содержится под стражей, имеет право на встречу с представителем дипломатического или консульского учреждения своего государства, которое ему обязано обеспечить администрация места заключения.

7. Подозреваемый, обвиняемый обязан:

1) прибыть по вызову к следователю, прокурору, следователю судьи, суду, а в случае невозможности прибыть по вызову в назначенный срок – заранее сообщить об этом указанным лицам;

2) исполнять обязанности, возложенные на него решением о применении мер обеспечения уголовного производства;

3) подчиняться законным требованиям и распоряжениям следователя, прокурора, следователя судьи, суда.

8. Подозреваемому, обвиняемому вручается памятник о его процессуальных правах и обязанностях одновременно с их уведомлением лицом, осуществляющим такое уведомление.

Статья 285. Общие положения уголовного производства при освобождении лица от уголовной ответственности

1. Лицо освобождается от уголовной ответственности в случаях, предусмотренных законом о уголовной ответственности.

2. Подозреваемому лицу обвиняется в совершении уголовного правонарушения и в отношении которого предусмотрена возможность освобождения от уголовной ответственности в случае осуществления

Переклад виконано правильно.

Переклала Радіонова Н.В.

Перевод выполнен правильно.

Перевела Радіонова Н.В.

предусмотренных законом Украины ⁵ об уголовной ответственности действий, разъясняется право на такое увольнение.

3. Подозреваемому, обвиняемому, который может быть освобожден от уголовной ответственности, должно быть разъяснено суть подозрения или обвинения, основание освобождения от уголовной ответственности и право возражать против закрытия уголовного производства по этому основанию. В случае если подозреваемый или обвиняемый, в отношении которого предусмотрено освобождение от уголовной ответственности, возражает против этого, досудебное расследование и судебное производство проводятся в полном объеме в общем порядке.

Статья 468. Соглашения по уголовному производству

1. В уголовном производстве могут быть заключены следующие виды сделок:

1) соглашение о примирении между потерпевшим и подозреваемым или обвиняемым;

2) соглашение между прокурором и подозреваемым или обвиняемым о признании виновности.

Статья 469. Инициирование и заключение соглашения

1. Соглашение о примирении может быть заключено по инициативе потерпевшего, подозреваемого или обвиняемого. Договоренности по соглашению о примирении могут проводиться самостоятельно потерпевшим и подозреваемым или обвиняемым, защитником и представителем или с помощью другого лица, согласованного сторонами уголовного производства (кроме следователя, прокурора или судьи).

2. Соглашение о признании виновности может быть заключено по инициативе прокурора или подозреваемого или обвиняемого.

3. Соглашение о примирении между потерпевшим и подозреваемым или обвиняемым может быть заключено в производстве по уголовным проступкам, преступлениям небольшой или средней тяжести и в уголовном производстве в форме частного обвинения.

4. Соглашение о признании виновности между прокурором и подозреваемым или обвиняемым может быть заключено в производстве по уголовным проступкам, преступлениям небольшой или средней тяжести, тяжким преступлениям, в результате которых вред причинен только государственным или общественным интересам. Заключение соглашения о признании виновности в уголовном производстве, в котором участвует потерпевший, не допускается.

5. Заключение соглашения о примирении или о признании виновности может инициироваться в любой момент после уведомления лица о подозрении к выходу суда в совещательную комнату для вынесения приговора.

6. В случае недостижения соглашения о заключении соглашения факт его инициирования и утверждения, которые были сделаны с целью его достижения, не могут рассматриваться как отказ от обвинения или признания своей виновности.

Переклад виконано правильно.
Переклала Радіонова Н.В.

Перевод выполнен правильно.
Перевела Радионова Н.В.

7. Следователь, прокурор⁶ обязаны проинформировать подозреваемого и потерпевшего об их праве на примирение, разъяснить механизм его реализации и не препятствовать заключению соглашения о примирении.

8. В случае если уголовное производство осуществляется в отношении нескольких лиц, подозреваемых или обвиняемых в совершении одного или нескольких уголовных правонарушений, и согласие по заключению соглашения достигнуто не со всеми подозреваемыми или обвиняемыми, соглашение может быть заключено с одним (несколькими) из подозреваемых или обвиняемых. Уголовное производство в отношении лица (лиц), с которым достигнуто согласие, подлежит выделению в отдельное производство.

В случае если в уголовном производстве принимают участие несколько потерпевших от одного уголовного правонарушения, соглашение может быть заключено и утверждено только со всеми потерпевшими.

В случае если в уголовном производстве принимают участие несколько потерпевших от различных уголовных правонарушений, и согласие по заключению соглашения достигнуто не со всеми потерпевшими, соглашение может быть заключено с одним (несколькими) из потерпевших. Уголовное производство в отношении лица (лиц), достигшего согласия, подлежит выделению в отдельное производство.

Статья 471. Содержание соглашения о примирении

1. В соглашении о примирении указываются его стороны, формулирование подозрения или обвинения и его правовая квалификация с указанием статьи (части статьи) закона Украины об уголовной ответственности, существенные для соответствующего уголовного производства обстоятельства, размер ущерба, причиненного уголовным правонарушением, срок его возмещения или перечень действий, не связанных с возмещением вреда, которые подозреваемый или обвиняемый обязаны совершить в пользу потерпевшего, срок их совершения, согласованное наказание и согласие сторон на его назначение или назначение наказания и освобождение от его отбывания с испытанием, последствия заключения и утверждения сделки, предусмотренные статьей 473 настоящего Кодекса, последствия невыполнения сделки.

В соглашении указывается дата его заключения и скрепляется подписями сторон.

Статья 472. Содержание соглашения о признании виновности

1. В соглашении о признании виновности указываются ее стороны, формулирование подозрения или обвинения и его правовая квалификация с указанием статьи (части статьи) закона Украины об уголовной ответственности, существенные для соответствующего уголовного производства обстоятельства, безоговорочное признание подозреваемым или обвиняемым своей виновности в совершении, обязанности подозреваемого или обвиняемого о сотрудничестве в разоблачении уголовного правонарушения, совершенного другим лицом (если соответствующие договоренности имели место), согласованное наказание и согласие подозреваемого, обвиняемого на его назначение или назначение

Переклад виконано правильно.
Переклала Радіонова Н.В.

Перевод выполнен правильно.
Перевела Радионова Н.В.

наказания и освобождение от его ⁷ отбывания с испытанием, утверждение соглашения, предусмотренные статьей 473 настоящего Кодекса, последствия невыполнения соглашения.

2. В соглашении указывается дата его заключения и скрепляется подписями сторон.

Статья 473. Последствия заключения и одобрения соглашения

1. Следствием заключения и утверждения соглашения о примирении являются:

1) для подозреваемого или обвиняемого – ограничение права обжалования приговора в соответствии с положениями статей 394 и 424 настоящего Кодекса и отказ от осуществления прав, предусмотренных пунктом 1 части четвертой статьи 474 настоящего Кодекса;

2) для потерпевшего – ограничение права обжалования приговора в соответствии с положениями статей 394 и 424 настоящего Кодекса и лишение права требовать в дальнейшем привлечения лица к уголовной ответственности за соответствующее уголовное правонарушение и изменять размер требований о возмещении вреда.

2. Следствием заключения и утверждения соглашения о признании виновности для прокурора, подозреваемого или обвиняемого является ограничение их права обжалования приговора в соответствии с положениями статей 394 и 424 настоящего Кодекса, а для подозреваемого или обвиняемого также его отказ от осуществления прав, предусмотренных абзацами первым пункта 1 части четвертой статьи 474 настоящего Кодекса.

Уголовный кодекс Украины

Статья 44. Правовые основания и порядок освобождения от уголовной ответственности

1. Лицо, совершившее преступление, освобождается от уголовной ответственности в случаях, предусмотренных настоящим Кодексом.

2. Освобождение от уголовной ответственности в случаях, предусмотренных настоящим Кодексом, производится исключительно судом. Порядок освобождения от уголовной ответственности устанавливается законом.

Статья 45. Освобождение от уголовной ответственности в связи с действующим раскаянием

Лицо, впервые совершившее преступление небольшой тяжести или неосторожное преступление средней тяжести, освобождается от уголовной ответственности, если оно после совершения преступления искренне покалось, активно способствовало раскрытию преступления и полностью возместило причиненный им ущерб или устранило причиненный ущерб.

Статья 46. Освобождение от уголовной ответственности в связи с примирением виновного с потерпевшим

Лицо, впервые совершившее преступление небольшой тяжести или неосторожное преступление средней тяжести, освобождается от уголовной

Переклад виконано правильно.
Переклала Радіонова Н.В.

Перевод выполнен правильно.
Перевела Радионова Н.В.

ответственности, если оно ⁸ примирилось с потерпевшим и возместило причиненный им ущерб или устранило причиненный ущерб.

Статья 47. Освобождение от уголовной ответственности в связи с передачей лица в поруки

1. Лицо, которое впервые совершило преступление небольшой или средней тяжести и искренне покаялось, может быть освобождено от уголовной ответственности с передачей его на поруки коллективу предприятия, учреждения или организации по их ходатайству при условии, что оно в течение года со дня передачи его на поруки оправдает доверие коллектива, не будет уклоняться от мер воспитательного характера и не нарушать общественный порядок.

2. В случае нарушения условий передачи на поруки лицо привлекается к уголовной ответственности за совершенное им преступление.

Статья 48. Освобождение от уголовной ответственности в связи с изменением обстановки

Лицо, впервые совершившее преступление небольшой или средней тяжести, может быть освобождено от уголовной ответственности, если будет признано, что на время уголовного производства вследствие изменения обстановки совершенное им деяние потеряло общественную опасность или это лицо перестало быть общественно опасным.

Статья 49. Освобождение от уголовной ответственности в связи с истечением сроков давности

1. Лицо освобождается от уголовной ответственности, если со дня совершения им преступления и до дня вступления приговора в законную силу прошли следующие сроки:

- 1) два года – в случае совершения преступления небольшой тяжести, за которое предусмотрено наказание менее строго, чем ограничение свободы;
- 2) три года – в случае совершения преступления небольшой тяжести, за которое предусмотрено наказание в виде ограничения или лишения свободы;
- 3) пять лет – в случае совершения преступления средней тяжести;
- 4) десять лет – в случае совершения тяжкого преступления;
- 5) пятнадцать лет – в случае совершения особо тяжкого преступления.

2. Течение давности останавливается, если лицо, совершившее преступление, уклонилось от досудебного следствия или суда. В этих случаях течение давности восстанавливается со дня появления лица с признанием или его задержания. В этом случае лицо освобождается от уголовной ответственности, если с момента совершения преступления прошло пятнадцать лет.

3. Течение давности прерывается, если до истечения указанных в частях первой и второй настоящей статьи сроков лицо совершило новое преступление средней тяжести, тяжкое или особо тяжкое преступление. Исчисление давности в этом случае начинается со дня совершения нового преступления. При этом сроки давности исчисляются отдельно за каждое преступление.

4. Вопрос о применении давности к лицу, совершившему особо тяжкое преступление, за которое по закону может быть назначено пожизненное

Переклад виконано правильно.

Переклала Радіонова Н.В.

Перевод выполнен правильно.

Перевела Радионова Н.В.

лишение свободы, решается судом. ⁹ Если суд не признает возможное применение давности, пожизненное лишение свободы не может быть назначено и заменяется лишением свободы на определенный срок.

5. Давность не применяется при совершении преступлений против мира и безопасности человечества, предусмотренных в статьях 437-439 и части первой статьи 442 настоящего Кодекса.

Статья 387. Разглашение данных оперативно-розыскной деятельности, досудебного расследования

1. Разглашение без разрешения прокурора, следователя или лица, осуществлявшего оперативно-розыскную деятельность, данных оперативно-розыскной деятельности или досудебного расследования лицом, предупрежденным в установленном законом порядке об обязанности не разглашать такие данные, -

карается штрафом от пятидесяти до ста не облагаемых налогом минимумов доходов граждан или исправительными работами на срок до двух лет.

2. Разглашение данных оперативно-розыскной деятельности, досудебного расследования, совершенное судьей, прокурором, следователем, работником оперативно-розыскного органа независимо от того, принимало ли это лицо непосредственное участие в оперативно-розыскной деятельности, досудебном расследовании, если разглашенные данные порочат человека, унижают ее честь и достоинство, -

карается штрафом от ста до трехсот не облагаемых налогом минимумов доходов граждан или исправительными работами сроком до двух лет, или арестом сроком до шести месяцев, с лишением права занимать определенные должности или заниматься определенной деятельностью сроком до трех лет.

Процессуальные права и обязанности подозреваемого сообщены мне, разъяснены и понятны. Памятка о процессуальных правах и обязанностях подозреваемого получил «__» _____ 20__ г. в «__» час. «__» мин.

Подозреваемый:

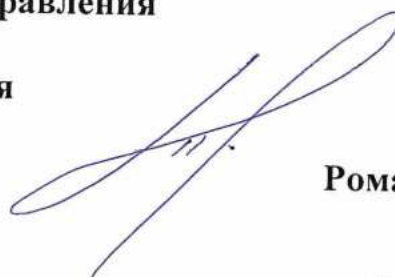
(подпись подозреваемого) (фамилия и инициалы)

Защитник:

(подпись защитника) (фамилия и инициалы)

Памятку вручил:

**Старший следователь 3 отдела 3 управления
досудебного расследования
Главного следственного управления
Службы безопасности Украины
капитан юстиции**

Роман ТЕРЕХОВИЧ

Переклад виконано правильно.
Переклала _____ Радіонова Н.В.

Перевод выполнен правильно.
Перевела _____ Радионова Н.В.